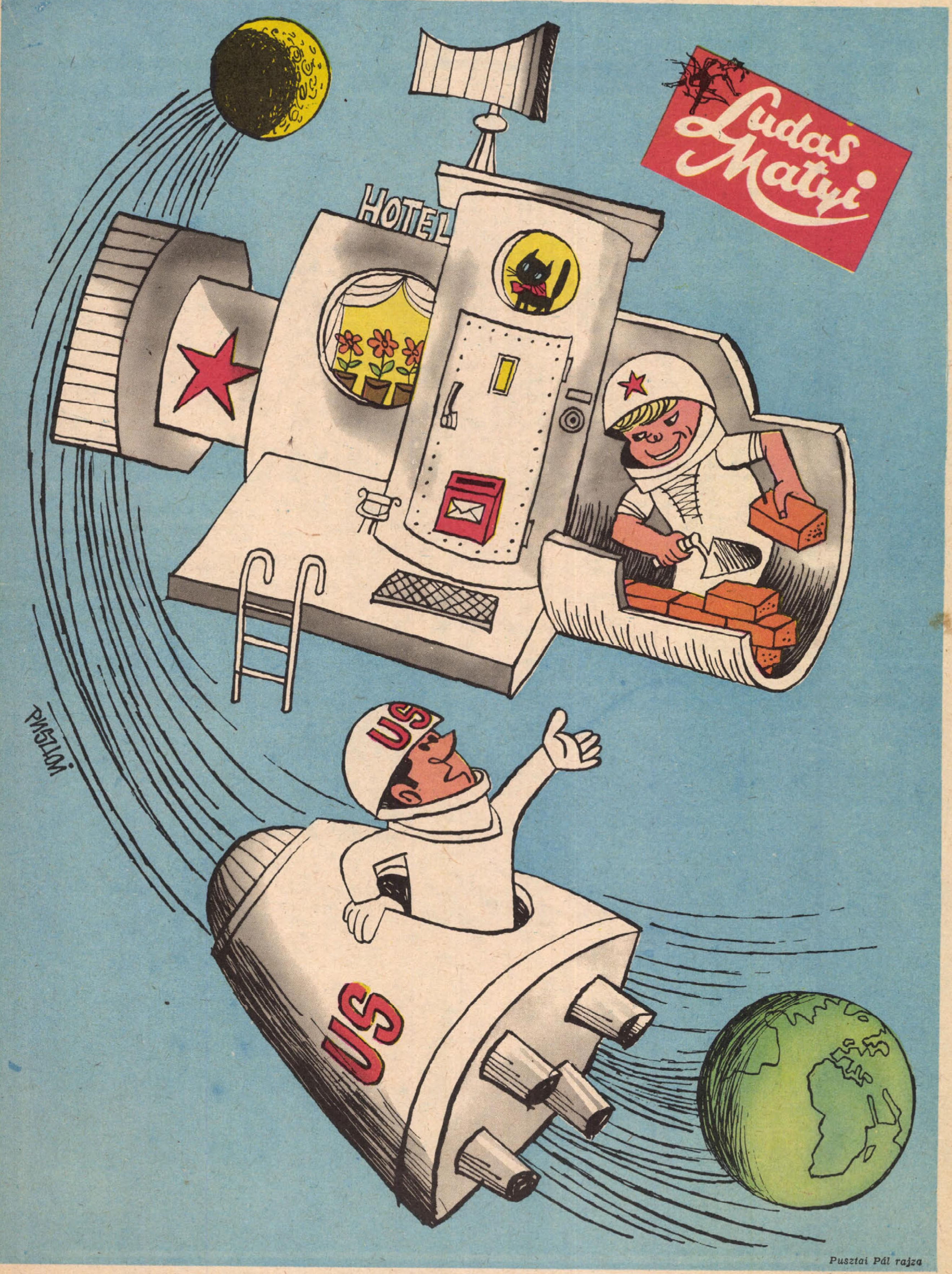
XXV. évfolyam, 5. szám Ára: 1,80 Ft 1969. január 30.

Pusztai Pál rajza

— *Halló, Irán! Csák nem építkezel?*
— *Miért ne? Jó lesz egy űrállomás ezen a forgalmas útvonalon!*

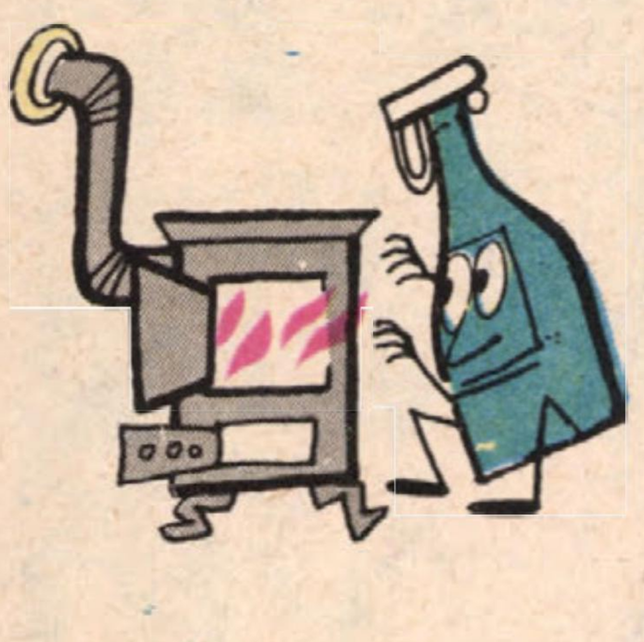
KEDVES LUDAS!

ÁSVÁNYVÍZ

Ásványvizet akartam venni. Közönséges szénsavas ásványvizet, csatos üvegben, cserеüvegért és készpénzért.

Az eladó — ezúttal nem volt eladó — gondterhelten ráncolta homlokát, és így szólt:

— Nem szállít a vállalat. Tetszik tudni, tél van és hideg. Félnek a fagy-

veszélytől, hogy útközben megreped az üveg.

Bólintottam: ilyen az élet. Nyáron ugyanez az eladó így magyarázta a dolgot:

— Nem szállít a vállalat. Tetszik tudni, nyár van és meleg. Félnek a robbanástól, hogy útközben kipukkad az üveg.

Elszomorodtam. Eszembe jutott az együgyű versike, amelyet gyermekkoromban énekeltünk:

„Télen nagyon hideg van,
Nyáron nagyon meleg van,
Ősszel esik az eső,
Tavasszal sincs jó idő...”

Bizony, bizony, barátaim, nehéz sorsa van egy ásványvíz-vállalatnak. Az év minden szakában rettegnie kell holmi természeti katasztrófától. Fagytól, robbanástól, főleg pedig az arcátlan, szomjas vásárlóktól, akik nem átallanák fogyasztani az ásványvizet ahelyett, hogy hagynák pihenni a raktárban. S ha nem kapnak, még panaszkodni is mernek.

Megoldást kellene találni. Egyik megoldás az lehetne: keresse fel az ásványvizek jelenlegi ura azt az idős nyugdíjas bácsit, aki negyven évvel ezelőtt vezette az ásványvízüzemet. Kérdezze meg tőle: mi szépet mondott volna neki a legszerényebb kis mellékutcai boltos, ha ilyesfajta ürügyekkel magyarázták volna a szállítás akadozását? Persze lehet, hogy akkoriban nem volt hideg télen, sem meleg nyaranta.

A másik megoldás pedig: kísérletezzenek ki és gyártsanak palackozott szénsavas ásványvizet, üveg, szénsav és víz nélkül, — akkor nem kell félni sem fagytól, sem robbanástól.

E. J.

MEGVÉDEM A GYEREKCIPŐT!

Sértő a sok szemrehányás,
Kroki, tréfa, glossza,
Sértő a sok cikk, amely a
Cipőt ostorozza,
Hogy így-úgy a gyerekcipő
Élete oly kurta,
Egy topánnak nincs is ma már
Jelene — csak múltja!
Válik a talp, fog a bélés,
Szögek hegye áll ki,
S gyerekcipőt pár hét alatt
Tönkre nyűhet bárki...

Én ez ellen tiltakozom!
Gyerekcipő van már,
Amin nem fog a viselés,
Amit nem ér baj, kár;
Van már olyan gyerekcipő,
Amit a gazdája
Évek óta nem cserélt ki,
De még nem unt rája,
Ki se nőtte, el se nyűtte,
Bár ideje lenne!
Melyik ez a gyerekcipő,
Amelyen nem fog az idő?
Súgva mondom, hogy a CIPŐGYÁRTÁSUNK jár benne!

K. Tóth Lenke

FUTÓSZŐNYEG

A Ludas Matyiban szóvá tettem novemberben, hogy az Otthon Áruházban vásárolt „Daki” névre hallgató, a Soproni Szőnyeggyárban készült futószőnyeget a bútorok lába egész rövid idő alatt tönkre teszi. Benyomja a ritkaszövésű anyagot s az olyanná válik, mintha gépfegyvergolyók összelyuggatták volna. Visszavittem a szőnyeget, a Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézet panaszomat indokoltnak találta. Kártalanítottak. De szerintem nem elég ezeket a panaszokat egye-

dileg elintézni. Kötelezni kellene a gyárat a termék minőségének megjavítására.

SZ. E.

TÖBB TANMŰHELYT!

Évek óta egy Fő utcai fodrászüzletbe járok hajat vágatni. Amikor legutóbb betértem ide, új arcok fogadtak. Szokásom szerint borotva-hajvágást kértem és belemélyedtem az újságba.

Egy idősebb és egy egészen fiatal hajművész együttes erővel láttak munkához a fejemen és én még újságolvasás közben is megállapítottam, hogy milyen műgonddal végzik a vágást, majd a kétszeres samponozást és végül a hajborotválást. És egy arcizmuk sem rándult, amikor *ezek után* kértem a szterogenolos mosást, hanem újra nekiláttak a mosásnak, majd gondosan megszárították, beolajozták és megfésülték.

Ezek után tükröt hoztak, hogy ellenőrizzem: hátul is rendben találom-e a frizurámat? Nagy műgonddal lekefélték és udvariasan megkérdezték: meg vagyok-e elégedve?

Valóban meg voltam elégedve. A pénztárnál meglepetés ért:

— Hét forint! — közölték velem a fizetendő összeget.

— Borotva hajvágás és külön szterogenolos hajmosás is volt. Ezért én tizenhét forintot szoktam fizetni, — igazítottam helyre a vélt tévedést.

— Akkor is csak hét forint, — mondta udvariasan az idős fodrász. Ugyanis tanműhellyé alakultunk át. És rámutatott a falon levő táblára, amelyet eddig nem vettem észre:

TANMŰHELY

Most már figyelmesen megnéztem a kiszolgálókat. Valóban, az egyetlen idős fodrászon kívül csupa fiatal arcot láttam: ifjú fodrásztanulókat, akik rajtam és a többi vendégen tanulják és gyakorolják a szakmát.

Mindez pedig egy nagyszerű újítási ötletet adott, amelyet ezennel átnyújtok az illetékeseknek:

Az egész kereskedelmet és a szolgáltató ipar minden ágát tanműhelyesíteni kell. A közért-tanműhelyekben, a vendéglátóipari-tanműhelyekben, a Röltex-, a Piért-, a Vasért-, a Centrum Áruházak stb. tanműhelyekben féláron szolgálnák ki a vevőket (vendégeket) és a kiszolgálók szakmai tudásra tennének szert és megtanulnák az udvarias és figyelmes kiszolgálást.

És ha valahol, valamelyik kiszolgáló még nem tanult meg mindent tökéletesen: a vendég akkor sem bosszankodna. Mert hiszen a tandíjat nem vele fizettetik meg, sőt — neki fizetnek.

Hevesi Endre

VANNAK MÉG UDVARIAS EMBEREK

Ez úton szeretnék köszönetet mondani annak a barna bőrkabátos, barna kalapos, középkorú férfinak, akinek 1969. január 8-án a 13-as villamos Kerepesi úti végállomásánál felszállás közben sikerült lelöknie a villamos lépcsőjéről. Amikor végre mégis felszálltam, diadallal, a győztes mámorával körülnézett és büszkén megjegyezte:

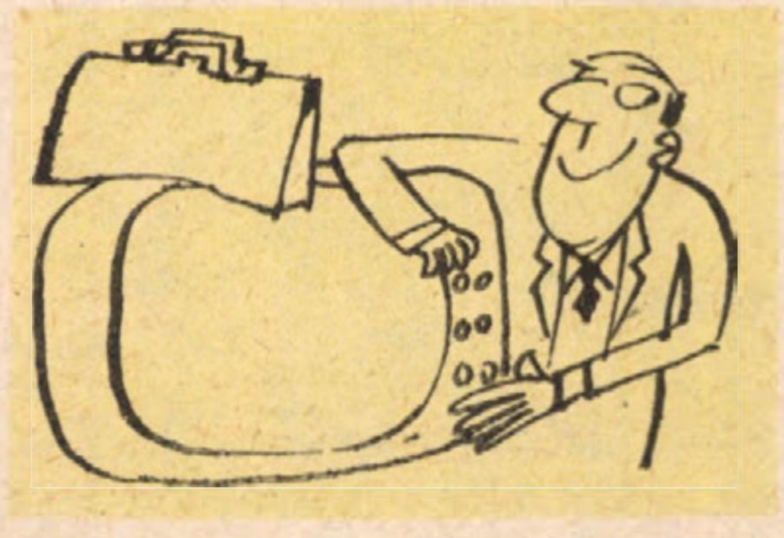
— Csak nem képzeli, hogy a 45 kilójával el tudja nyomni az én 90 kilómat?!

Mindehhez a zsúfolt villamoson senkinek egy szava sem volt.

Liebe Ferencné
Bp. XIV., Kerepesi út 122/a

KÁLVÁRIA

Tavaly év végén elromlott a televízióm. Felhívtuk telefonon az Elektromos Ktsz-t és elmondtuk a hiba ismérveit: körülbelül húsz perccel a kapcsolás után fut, rezeg a kép. Másnap kiszállt a szövetkezet 9. számú fiókjának szerelője, bekapcsolta a tévét. Mivel a kép kezdetben jó volt, közölte, hogy nincs ideje húsz percet várni. „Különben is — mondta —, csak tíz percig javíthatunk.” Számlázta a 20 forint kiszállási díjat és távozott. Egy fél óra múlva a készülékben tapasztalhattuk az ismertetett hibát. Másnap újra megkerestük az Elektromos Ktsz-t. Kérte a központ, hogy a készüléket műsoridőben kapcsoljuk be, ne kelljen a szerelőnek kivárnia a kritikus húsz percet. Másnap megjöttek a szerelők, természetesen nem műsoridőben. Kicserélték egy csövet, számláztak 97 forintot, és távoztak. Este a készülék rossz volt.

Másnap újból jeleztük a hibát. A szerelők még aznap kiszálltak a helyszínre. Távozásuk után egy fél órával ismét futott és rezgett a kép. Jeleztük a fióknak, hogy a legutolsó kiszállás sem vezetett eredményre. Megígérték, hogy újból kiszállnak. Nem jöttek. Néhány nap múlva ismét telefonáltunk a központba, ahol közölték, hogy senkit sem tudnak elküldeni a hiba helyrehozására, mert nincs szerelőjük. Ezután a GELKA-szervizhez fordultunk. Még aznap este (ünnepnap volt) eljöttek hozzánk és 41 forintért megjavították a készüléket. Azóta is jól működik.

Kedves Ludas! Szeretnénk, ha megkérdeznéd az Elektromos Ktsz-től, mikor küldik vissza nekünk a jogtalanul számlázott és „javítás” címén felvett 117 forintot?

Sebestyén Gézáné
Bp. VII., Bethlen G. u. 9.

CIPELJÜK A VIZET

Martonvásáron a Tolbuhin út 57. számú ház előtti törpe vízierőmű kútja még az erős fagy beállta előtt elromlott. Ahelyett, hogy megjavították volna, teljesen elzárták. Hetek óta nincs víz a közelünkben. Van, akinek kétszáz métert is el kell gyalogolnia, hogy a következő kútnál vízhez juthasson. Kérjük az illetékeseket, hozassák rendbe a kutat.

Martonvásár
Tolbuhin út lakói

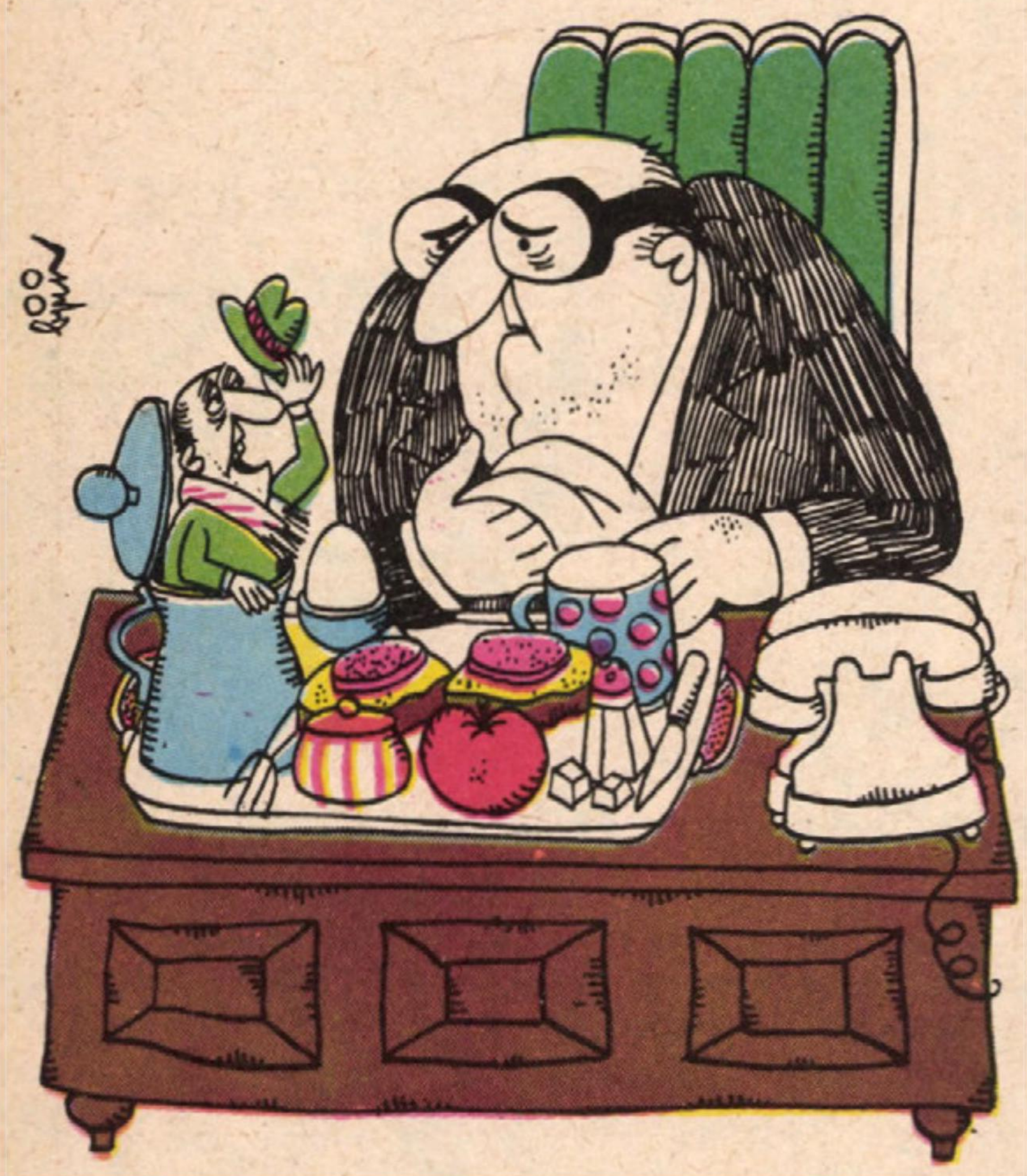
HAJSZA PÁRIZSBAN, A KLEBER SUGÁRÚTON

Császár Tamás rajza

– Utána!

A FŐNÖK REGGELIJE

– Bocsánat, másképp nem tudtam bejutni az igazgató kartárshoz.

EGYÜTTÉRZÉS

– Szegények.

PESTI SZUPERMAN

Az amerikai filmek népszerű hőse, az úgynevezett szuperman, azaz szuperférfiú, aki csinos, deltás, bátor és egyforma sikerrel győz le száz gengsztert, vagy egy ellenálló ifjú szépséget. Jól kezeli a pisztolyt, kést, öklét és bókjait, vakító fehér fogai és csábos mosolya van. Ilyen szuperférfiú a híres James Bond, vagy az általunk is ismert Angyal.

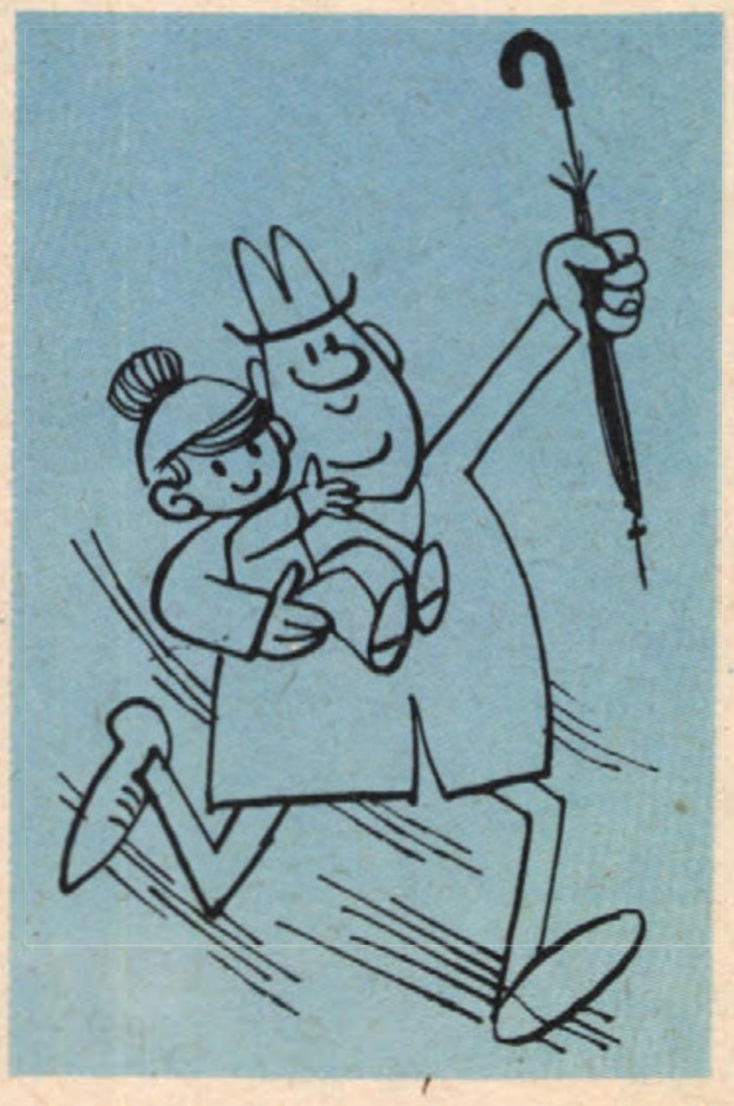
Mint mindenben, ebben is illenék, hogy kövessük a divatot. Alig várom, hogy a mi filmjeinkben is feltűnjön a budapesti szuperférfiú — Made in Hungary. Gondolom már keresik is, csak miután nálunk rendkívül sok szuperférfiú szaladgál, nem tudják kiválasztani, hogy melyik a legszuperebb szuper.

Nekem is van egy jelöltem. Neve kissé prózai: egyszerűen Kovács Lajosnak hívják. Hazudnék, ha azt modanám, hogy túlzottan csinos. Egy kicsit kopaszodik, nagy pocakot és rengő tokát visel. A szépség teljes hiánya azonban egyáltalán nem zavaró. Szép nálunk mindenki lehet.

Kovács Lajos, az én szuperférfiúm, havi 1700 forintért anyagkönyvelő egy vállalatnál. Főnöke basáskodó, rigolyás alkarnok, aki mértéktelen hatalomvágyát rajta éli ki. De azért szuperman a mi hősünk, hogy türelemmel állja az összes szekatúrát.

Reggel hatkor kel, befűt, leszalad a tejért, majd elviszi az óvodába felesége első házasságából származó gyerekét. Ezután a saját gyerekével a bölcsődébe rohan, majd rettenthetetlen bátorsággal felkapaszkodik egy zsúfolt villamosra. Zokszó nélkül tűri, hogy beletapossanak a gyomrába, rendíthetetlenül állja a fel- és leszállók könyörtelen rohamát. Ezután Európa-csúcs beállítási kísérletet tesz a hivatal, és a villamosmegálló között és az sem töri le, hogy eredményét sohasem hitelesítik.

Napközben haláltmegvető bátorsággal keres 15 fillér hiányt és az sem töri le, hogy 300 forint többlet lesz belőle. Este természetesen a főnöke mindenki előtt legorombítja, és kilátásba helyezi, hogy kirúgja.

Itt már a legszuperebb amerikai szuperman is kiborult volna és felvételét kéri az üdvhadseregbe. De nem így Kovács Lajos. Végigbumlizza a csúcsforgalomban a várost, begyűjti a gyerekeket, bevásárol és hazamegy. Otthon a neje unottan fogadja és miközben a televízióban az Angyalon álmélkodik, azon kesereg, hogy egy ilyen ütődött alakhoz kellett férjhez mennie. Összehasonlítja lakásukat Angyal átmeneti szállásával, melyben a hall nagyobb, mint az ő egész lakásuk, beleértve az albérlő által megszállt kis szobát is. Kovács ekkor elszánt ígéretet tesz, hogy másnap megostromolja a kerületi tanács lakásügyi osztályát, vagy eltartási szerződést köt egy táblabíró kleptomániás özvegyével.

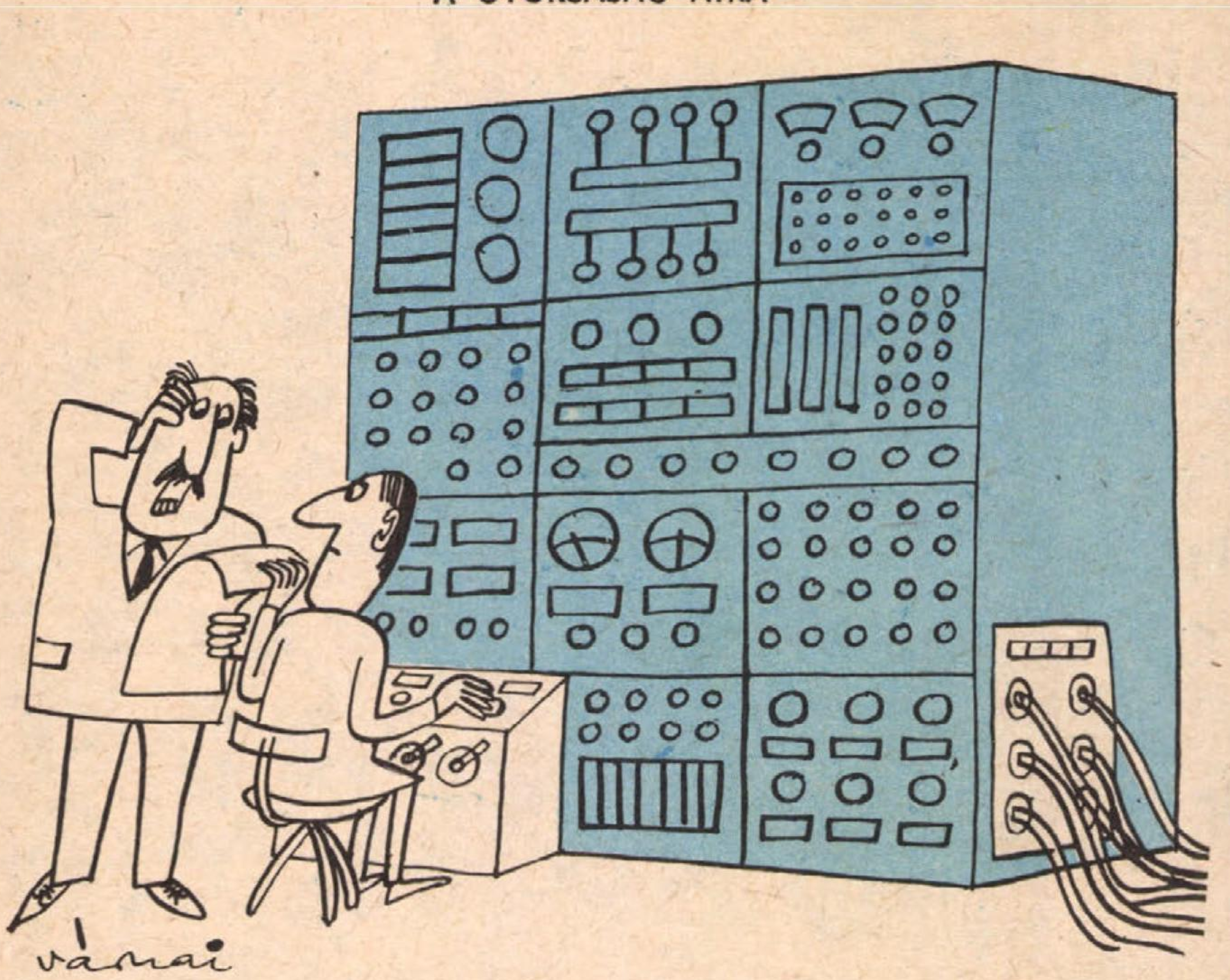
Eközben hálóinget ölt és bebújik az ágyba. Zsongító félálmában amerikai szupermannek képzeli magát. Gengszterekkel csatázik, tűzvészből menti ki kedvesét, elfogják, összekötözik, halálra ítélik. Jön egy vágott képű gyilkos, már ráemeli a kését, de ő kiszabadul kötelékéből, és ártalmatlanná teszi a bandát. Ezután eszeveszetten száguld egy gépkocsiban, mögötte a gengszterek. A golyók átlyukasztják kalapját, de ő beletapos a gázba, ekkor leereszkedik elé egy sorompó ... amikor megszólal a vekker és a pihentető, derűs álomból visszahozza a valóságba. Arra ébred, hogy a kisebbik gyerek bömböl, a nagyobbik a hasán ugrándozik, a felesége pedig eltékozolt ifjúságát siratja.

Újra kezdődik a rohanás. Bölcsőde, óvoda, csúcsforgalom. Behunyt szemmel átrohan a tiloson, az üldöző önkéntes rendőr elől egy száguldó villamosra ugrik, a hivatalban állja a főnök dühkitöréseit ...

És mindezt nem őt dublőr játssza el helyette ...

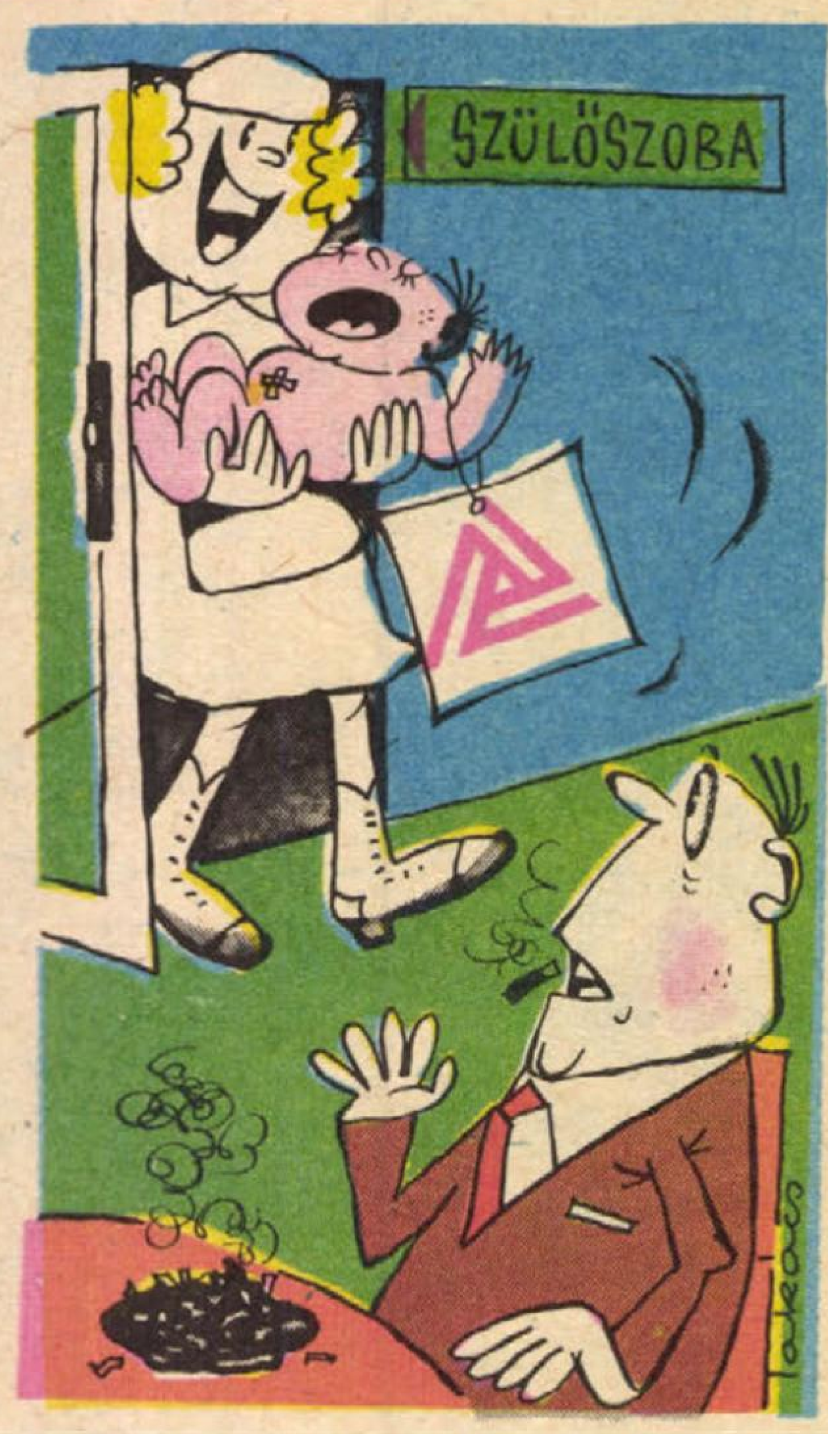
Ősz Ferenc

A GYORSASÁG ÁTKA

— A fene egye meg! A számítógép nélkül még fél évig hihettük volna, hogy nincs deficitünk!

MEGLEPETÉS

— Gratulálok! Kiváló minőségi védjeggyel született!

TELEK

Rengeteg jó tanácsot kaptam már öntől — mondta nekem a minap régi ismerősöm Teplák Albert. — Legalább egyszer szeretném viszonozni.

— Köszönöm a figyelmét, de tudja, hogy erre nem tartok igényt.

— Hasznos tanácsot csak adhatok? Az nem lekenyerezés, nem vesztegetés, nem korrupció.

— Örülök, hogy megnyugtat.

— Azt szeretném tanácsolni önnek: vegyen telket.

— Nemrég vásároltam kétszáz négyszögölet Szentendrén. Egyszer majd víkendházat építek rajta.

— Egy telek nem telek.

— Nem hangzik rosszul. De minek kellene nekem még egy telek?

— Sőt, több is kellene önnek, megérdemelné! Látszik, hogy nem ismeri a telek lélektanát. Ahogy múlik az idő, a telek egyre többet ér. Ma drágább, mint tegnap volt, és holnap drágább lesz, mint ma...

— Úgy gondolja, hogy legyek telekspekuláns?

— Ön túl ridegen fogalmaz. Nekem ebben a pillanatban például tizenkilenc telkem van. Minden megyében egy. Ez csak nem sok?! Senki sem vádolhat azzal, hogy spekuláns vagyok. Én szigorúan betartom a törvényes rendelkezéseket.

— Hogyan csinálja ezt tizenkilenc telekkel?

— Egyszerűen. Kinézem magamnak, aztán megvásárolom a legkedvezőbbet. Ha lehet, tanácsi telket veszek, az olcsóbb, de a maszek telekért sem sajnálom a pénzt.

— És azzal seftel?

— Én nem seftelek, legfeljebb eladom. De csak akkor, ha beérik.

— Mint a gyümölcs...

— Pontosan. Csak jóval hosszabb ideig érik. Néha évekig is eltart. Ki kell várni, amíg felmegy az ára.

— Ön pedig kivárja.

— Türelmesen. Még jót is teszek vele. Időt adok arra, hogy a vevő összegyűjtse rá a pénzt.

— Ez igazán nagy szívjóságra vall.

— Mindig a régi telket adom el. Ami beérik. Amit valamikor olcsón vettem, de azóta felment az ára. És mindjárt veszek olyant, ami majd be fog érni, de

most olcsó. Ahol nincs se út, se víz, se villany. Vagyis nincs még közművesítve.

— De majd lesz. Kivárja, amíg megépíti a tanács...

— Természetesen. Ez együtt jár a fejlődéssel és én optimista vagyok.

— Nem kínos önnek tizenkilenc telek a mai világban?

— Miért lenne kínos? Nem tiltja semmiféle rendelkezés, lehetne akár harmincnyolc telkem is.

— És az ön erkölcsi érzéke?

— Az sem lázadozik, uram! Az én nevemen ugyanis csak két telek van. Egy a Balatonnál és egy a Mecsekben a hegyek között. A kormány is támogatja a dolgozót, hogy telket vegyen a víz mellett, vagy akár a hegyek között is.

— Akkor miért dicsekedett az imént azzal, hogy tizenkilenc telke van?

— Énrám ne mondja senki, hogy üzletelek. Tizenhét telket ráírattam a rokonokra. Szerteszét laknak az országban. Annyian vannak, hogy nem is jutott mindegyiküknek.

— És vállalták?

— De még mennyire! Jó rokonok vagyunk mi. Tíz százalékot adok nekik a tiszta haszonból...

— És nem tart attól, hogy olyan rendelkezést hoznak, ami az efféle spekulációt lehetetlenné teszi?

— Sok víz lefolyik addig a Dunán. Akkorra nekem legalább már ötven telkem lesz. a javából...

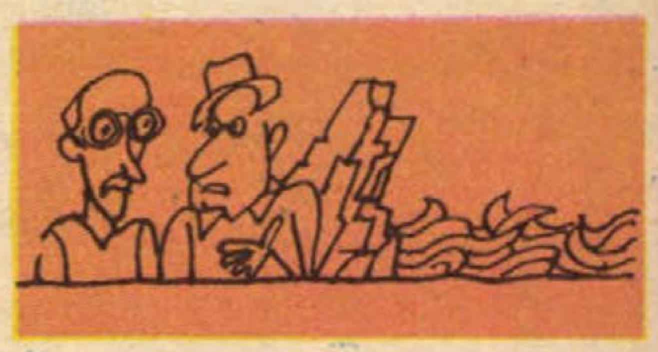
Földes György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Kovács, az állami gazdaság dörzsölt raktárosa IBUSZ-turistaként először pillant meg tengert. Estefelé kint állnak társával a tengerparton, éppen amikor kezd beállni az apály. Kovács meredt szemmel figyeli a soha nem látott titokzatos jelenséget. Arcán egyenesen riadtság tükröződik. Suttogva szólal meg:

— Te, Lajos... itt valaki lopja a vizet!

Cibolya két könyékre támaszkodva méláz az eszpresszóban. Egy ismerőse megérinti:

— Min töprengsz, öregfiú?

— Annyi az adósságom, már azt sem tudom, kinek tartozom.

— S törlesztgetsz legalább valamit?

— Menj már... ha nem tudom kinek tartozom, hogyan törlesszek?!

Az öreg Mikulec szaki már kora délután óta bőszen ultizik a szokott kompániával, amikor váratlanul nyílik az ajtó, s betoppan dühösen a felesége. Ráreccsent az urára:

— Nem sül ki a szemed, hogy olyan emberekkel ülsz le kártyázni, akik még veled is leülnek?!

A kövér Pamuti elújságolja az irodán:

— Vasárnap zergevadászatra megyek Soroksárra.

— Meg van bolondulva? Soroksáron nincs zerge!

Pamuti flegmán:

— Nem tesz semmit, én úgyis mindig mellé lövök.

Pistikét felhívják igeragozásból.

— „Én autózom" — tedd ezt múlt időbe.

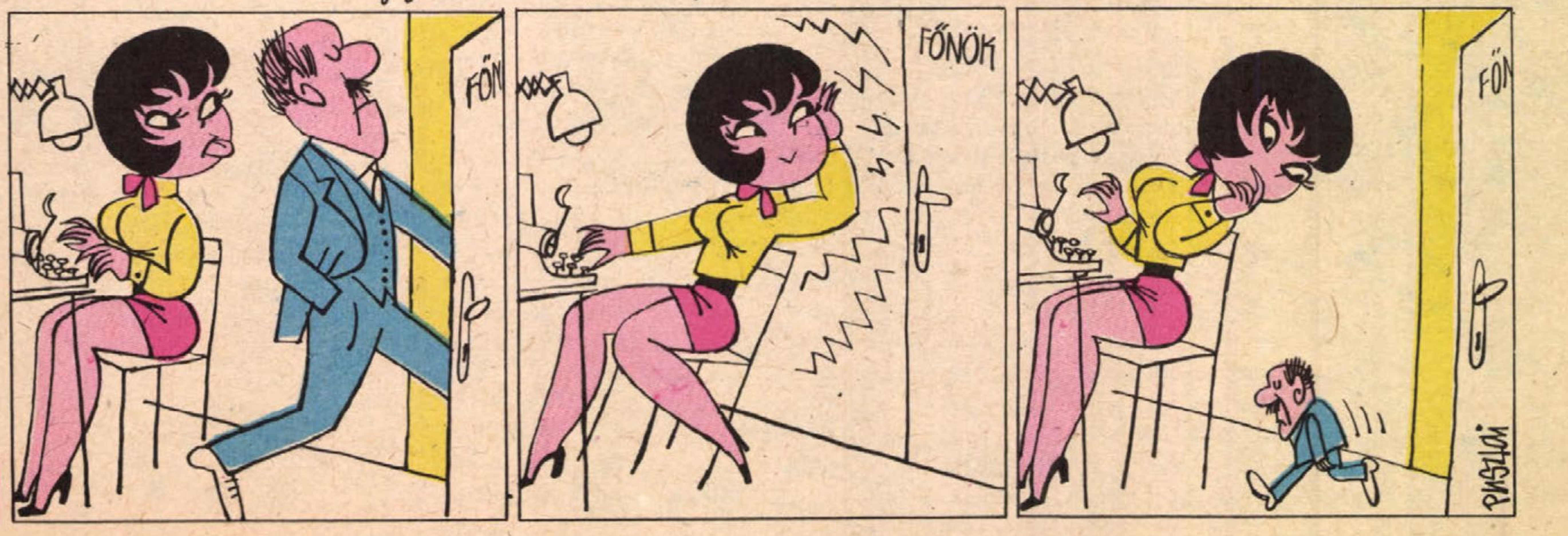
A válasz egyből kész:

— „Én gyalog jártam."

Jucika és a nagyképű kolléga

Pusztai Pál rajza

A TEHETSÉGEK ORSZÁGA

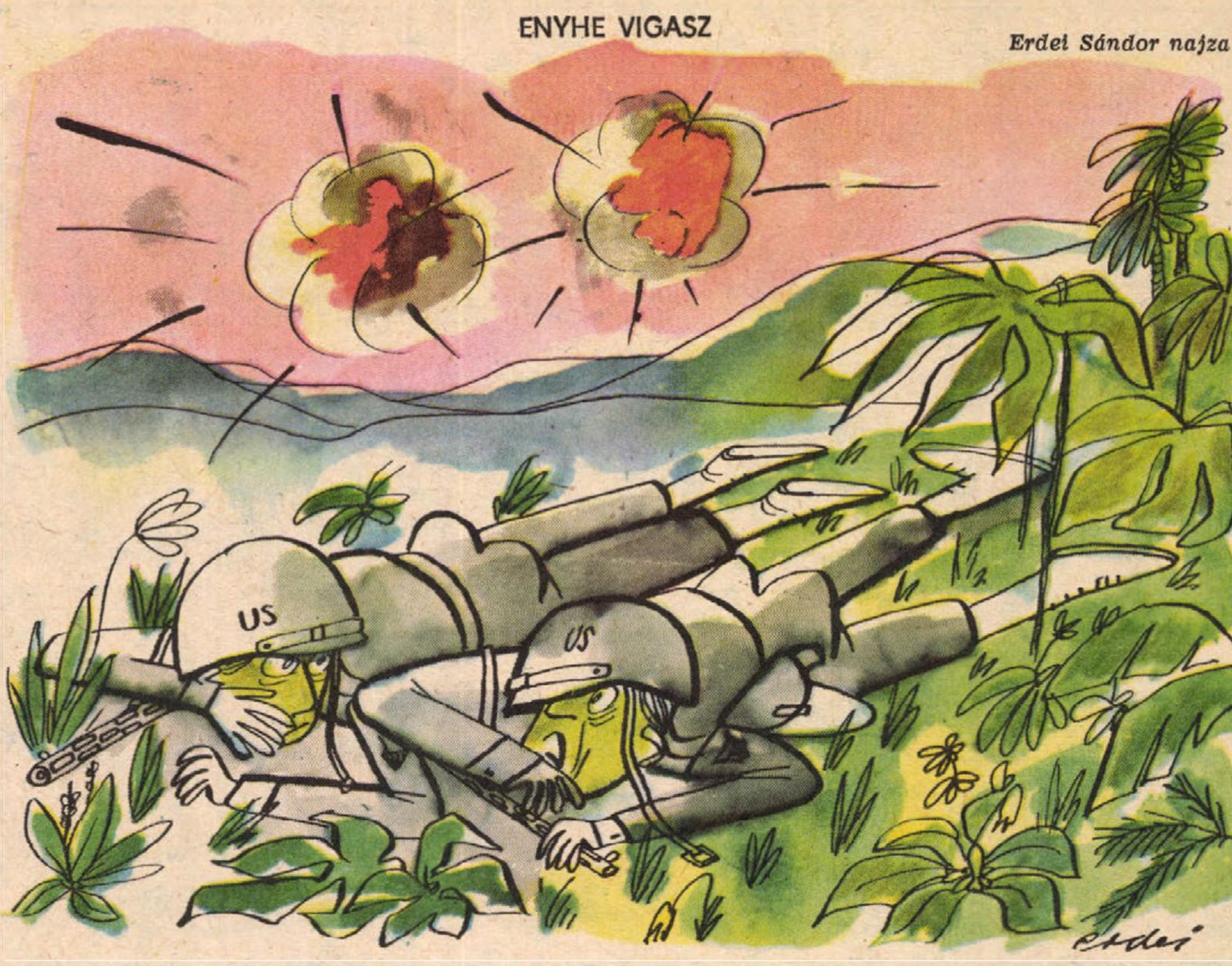
Milyen gazdag vagy, ó te ékes,
aranykalászos rónaság,
nem lehet jó az, sem eszélyes,
aki egy rossz szót szólna rád!
Mennyi tehetség e hazában,
meg sem mérhetjük számukat,
megillet minket általában
minden dicsőség s bámulat!
Milyen sok író van és költő
és mennyi táncdalénekes,
sőt mennyit ringat még a bölcső,
kit fölfedezni érdemes!
Színészek, festők egyre nőnek,
felbukkan számos rendező,
ha értekezni hívnánk őket,
kicsiny lenne a Vérmező.
Nincs még egy ország itt e földön,
hol ennyi tehetség lebeg...
ám ha a jövőn eltűnődöm,
egy gondolat bánt engemet.
Ha jönnek új vetélkedések
és ott művész lesz mindenik,
hát ki marad meg közönségnek,
mely hallgat, néz s tapsol nekik?

Lovászy Márton

ENYHE VIGASZ

Erdei Sándor rajza

– Tudod, mi van odahaza? Mínusz harminc fok!

ÍGY MULAT EGY MAGYAR ÚR

Fülöp György rajzai

– Kocsmárosné, aranyvirág, ide a legjobbik duplát!

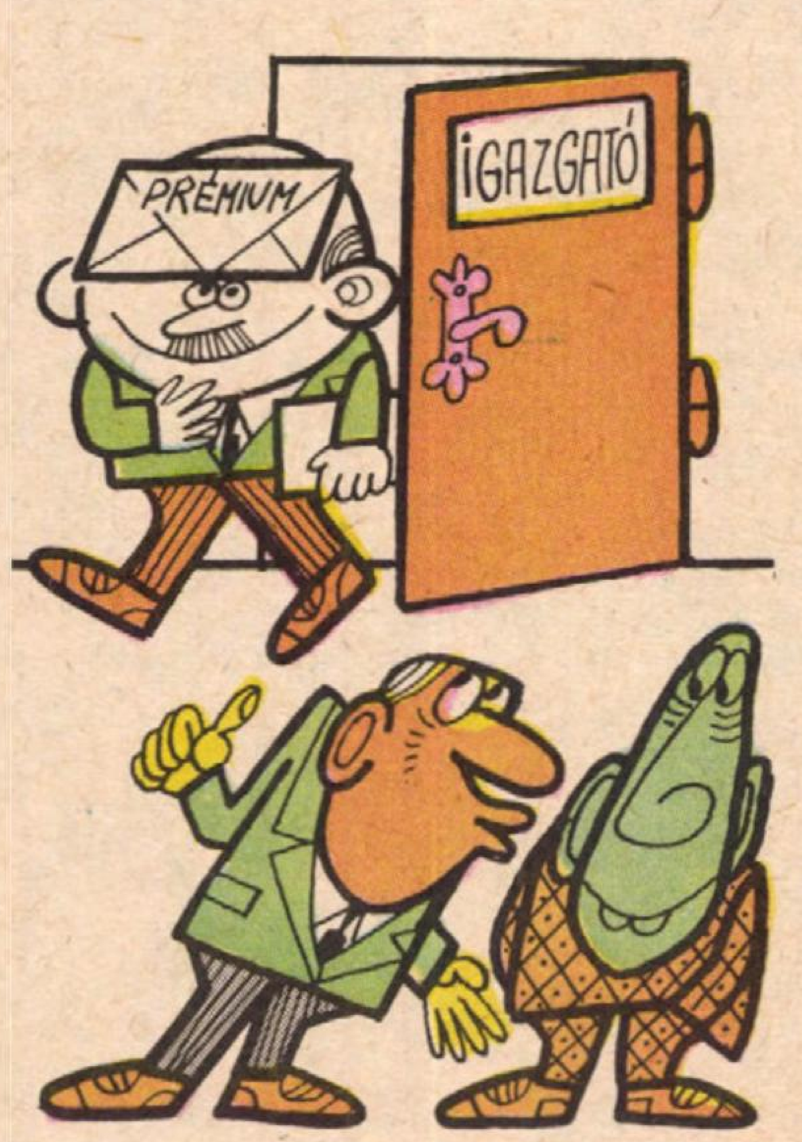
– Ide húzd, a fülembe!

– Úgy nézz rám, fiam, hogy volt idő, amikor egy hétig is húzattam a csárdást.
– Az is valami?! Én minden héten húzatom a lottót.

– Az egész család ilyen temperamentumos, már az apja is beleugrott a nagybőgőbe.

– Úgy látszik, ez a Kovács megint elnyalta a főnöknek a talp alá valót.

FENYEGETÉS

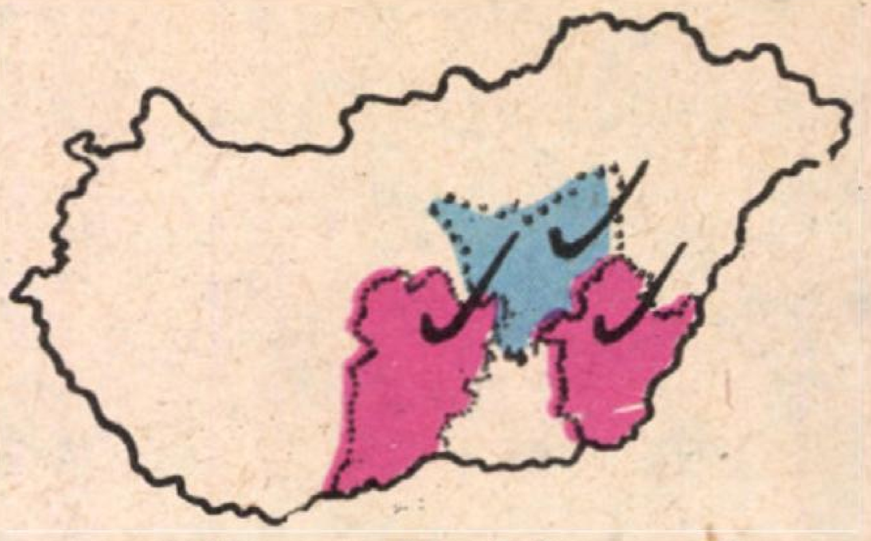
– Elintézi, vagy hívom a tévé-híradót?!

UDVARIAS ÚTITÁRS

– Ugye, meg tetszik engedni, hogy a kofferomat a bőröndjére tegyem?...

ANZIKSZ SZOLNOK MEGYÉBŐL

KARCSÚ VÁROSOK

Szolnok megyében vannak az ország *legkarcsúbb* városai. A hatvanas évek első felében alapos *fogyókúrán* estek át: több száz, sőt több ezer lélekkel megcsappant a lakosságuk. Elvándoroltak az emberek olyan vidékre, ahol több volt a munkalehetőség.

Szokás volt az Újvilágba áttelepült angolok körében, hogy új lakóhelyüket arról a városról nevezték el, amelyikben az óhazában éltek, megkülönböztetésül azonban eléje rakták a New szócskát. Ha ez a szokás nálunk is divatos lenne, a pest melletti Gyál községet joggal nevezhetnénk *New Túrkevének...*

Örömmel hallottuk a hírt: nem fogynak már a kun városok, *„tartják a súlyukat"*, sőt egyik-másik, ha lassan is, de újból „hízásnak" indul. Változtattak ugyanis a taktikán: nem ők mennek el az üzemekbe dolgozni Pestre, hanem a pesti üzemeket csalogatják le Szolnokba.

ÉRDEKHÁZASSÁG

Csakhogy ez a csalogatás nem mindig jár eredménnyel. Néhány pesti üzem, amelynek a fővárosi tanács pedig rég megmondta már, hogy „kívül tágasabb", nem akar kimozdulni Pestről, hiába kecsegtetik mindenféle jóval vidéken, hősiesen ellenáll a csábító szirénhangoknak.

Itt van például Mezőtúr esete. A megyei tanácstól 12 millió forintot kapott *„hozományba"*, hogy *„partiképesebb"* legyen a fővárosi üzemek szemében. Egy textilipari cég kezdett is *„udvarolgatni"* a városnak, de máshol még jobb lehetőségekre akadhatott (hiába, nagy a konkurrencia!), mert szó nélkül lelépett, a parti visszament, Mezőtúr *„pártában"* maradt.

Újabban egy műanyaggyártó cég *teszi neki a szépet*, úgy látszik, komoly szándékai vannak, mert járt már *háztűznézőben* is Mezőtúron, sőt, a *„lánykérés"* is megtörtént már...

Emiatt, persze, ne keseredjenek el azok a pesti vállalatok, akik valamelyik vidéki várossal szeretnének *népgazdasági érdek*házasságot kötni. Számos város, vagy városnyi nagyközség van még *„eladó sorban"* Szolnok megyében, aki rájuk vár, közművesített, ipartelepítésre alkalmas területtel, bőséges munkaerővel, sőt némi kis készpénz hozománnyal is...

LABDA A KOVÁSZBAN

Jászárokszálláson így panaszkodtak a sportolók:

— A község sportpályája nem tud terjeszkedni, mert a tanács mostanában mindent arra a területre telepít, pedig elég nagy a falu, máshol is volna hely! A focipálya közvetlen közelébe, szinte majdnem a taccsvonalra települt például a községi vízmű, a benzinkút, legújabban meg a sütőüzem... Jószerivel meg sem meri rúgni a csatár a labdát a pályán, mert fél, hogy ha egy kicsit nagyobbat rúg bele, berepül a sütőüzem ablakán és beleesik a kovászba...

DERES

— Tudják-e, hogy nálunk, a bíróságon, még mindig a *deres* járja? — kérdezték tőlünk Jászberényben.

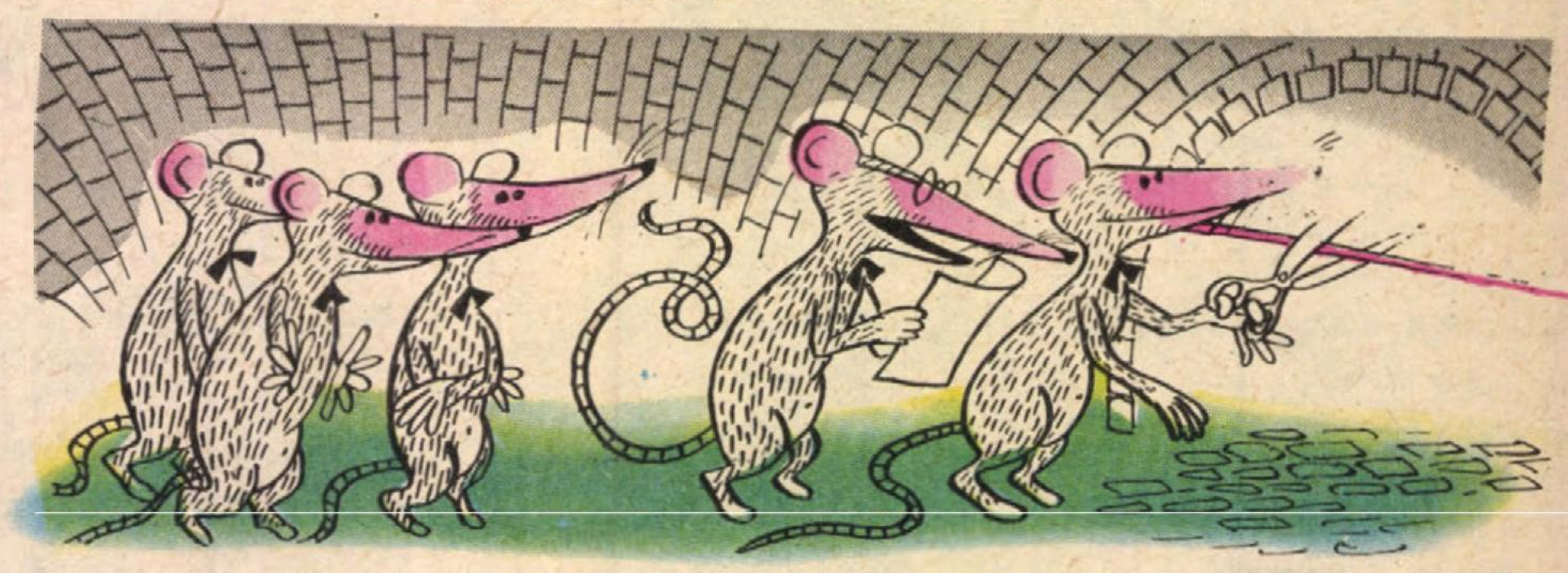
Persze, nem akartuk elhinni. Aztán megmagyarázták, hogy kell ezt érteni: az emeleti tárgyalótermeknek egy huzatos folyosó, a földszinti termeknek pedig egyenesen az udvar a „várószobája", így hát a szegény ügyfeleknek *deres* lesz a bajusza várakozás közben.

Annyit legalább megtehetne a bíróság, hogy az idézésre ráírhatná: *„Megjelenés bundában!"*

Radványi Barna — Császár Tamás riportja

TÖRÖKSZENTMIKLÓS

CSATORNAHÁLÓZAT ÉPÜLT A VÁROSBAN

A megnyitó ünnepély...

TISZAPÜSPÖKI

HÁROM ÉVE HÚZÓDIK A VÍZMŰÉPÍTÉS

Addig is...

FEGYVERNEK

A VÖRÖS CSILLAG TSZ-NEK HÍRES A TOJÁSGYÁRA

– Pi-pi-pi-pi-pipi...

TÚRKEVE

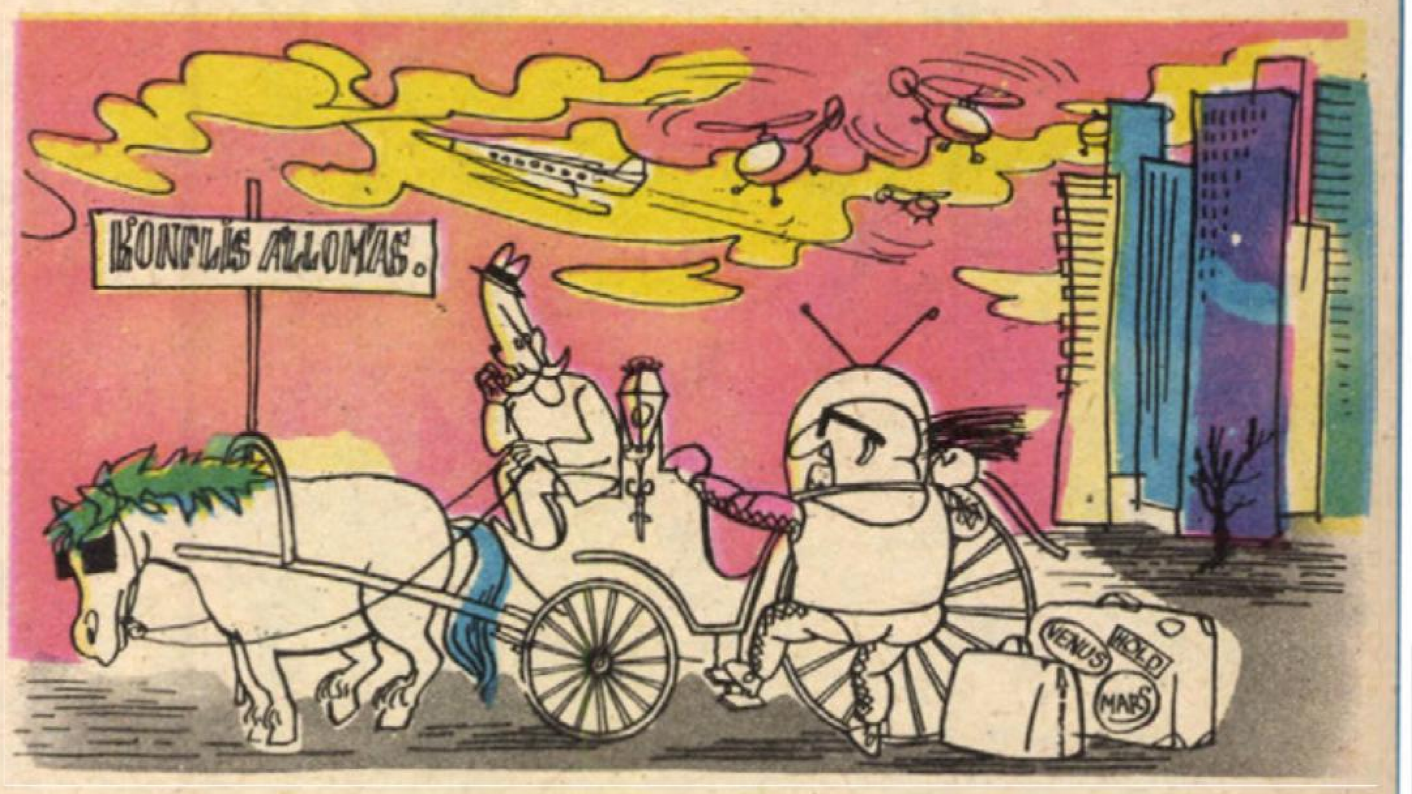
ROSSZAK A NYUGATÚJVÁROSI UTAK

A megoldás...

SZOLNOK

KÉP A JÖVŐBŐL

– Hajtson lóhalálában az űrállomásra!

A Szent István körúton az Új Divat Mértékszabóság KTSZ üres kirakatai előtt hatalmas tábla kiált a járókelőkre:

„ÁTALAKÍTÁS ALATT A VÁCI ÚT ÉS KATONA JÓZSEF UTCAI SAROKNÁL LEVŐ ÜZLETHELYISÉGÜNKBEN ÜZEMELÜNK"

— Érdekes! — mondom magamban, miközben olvasom ezt a szöveget. — Én eddig úgy tudtam, hogy a szabó szab, varr, illetve mértékszáb és a szabóságban ugyanezt cselekszik, csak többen.

— Hiába, elmaradtam az időktől — állapítom meg később —, hiszen azelőtt még az üzem sem *üzemelt*, hanem dolgozott, gyártott, termelt, árut készített.

Most viszont nagy népi és nemzeti egységben minden *üzemel*. Például — ugye — azelőtt volt vendéglő, étterem, cukrászda, kávéház, amelyekben főztek, sütöttek, felszolgáltak, kiszolgáltak stb. Ma ezek vendéglátóipari üzemegységek, amelyek természetesen *üzemelnek*.

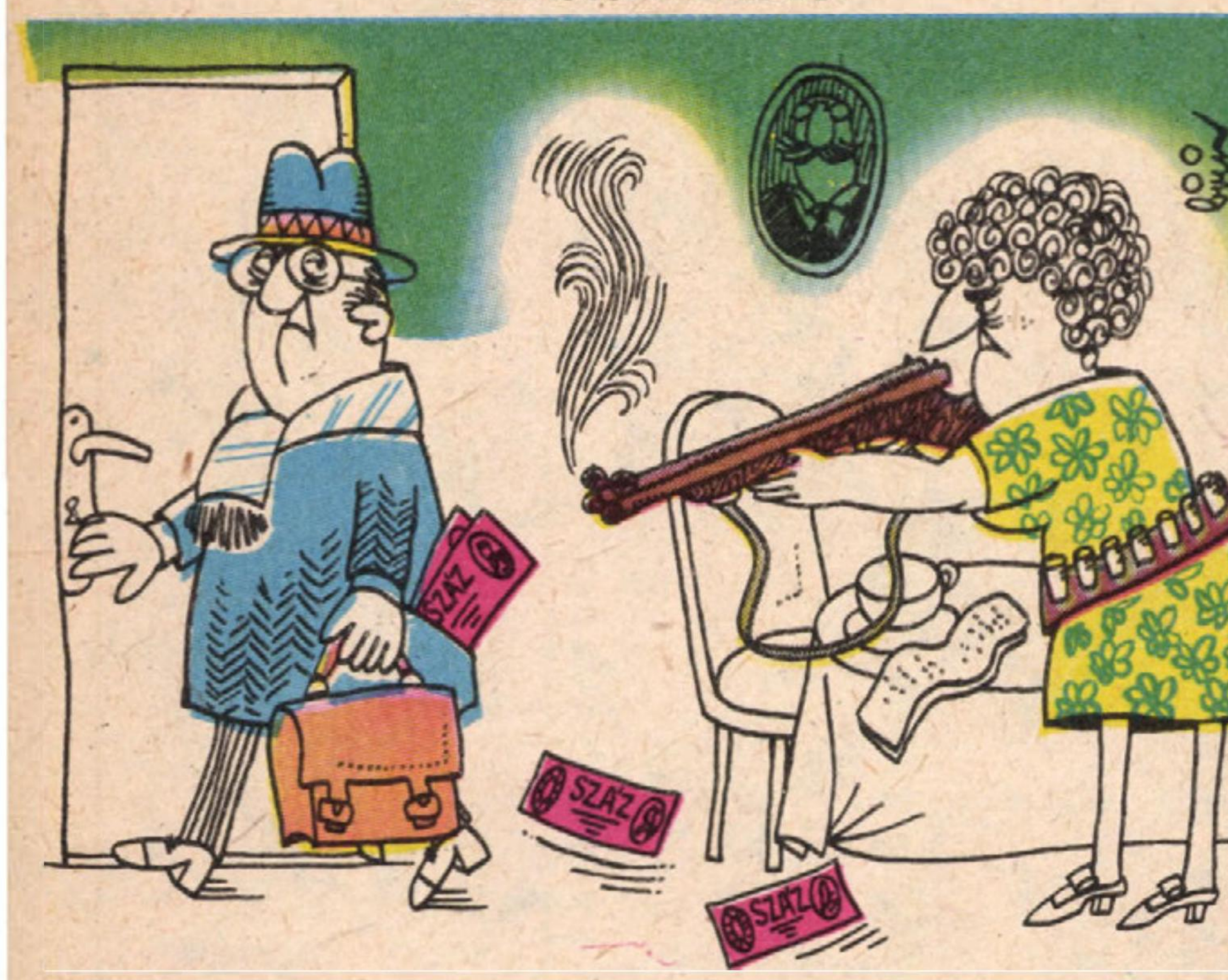
Azelőtt a mezőgazdaságban is vetettek, arattak, betakarítottak, oltottak, metszettek, szaporítottak stb. Manapság ott is *üzemel* a búzatábla, a szőlő és a gyümölcsös, bizonyára a tyúk sem tojik, hanem *üzemel*, hasonlóképp a koca sem fiadzik, hanem *üzemel*, sőt — ezt szó szerint így dicsekedte nekem egy állami gazdaság agronómusa: „A mi gazdaságunkban három apamén *üzemel*".

Én ezt a kifejezést furcsának találtam akkor, mert úgy tudtam, hogy az apamén az...

No de, különben hagyjuk! Inkább nem *üzemelek* tovább.

S. L.

VADÁSZSZENVEDÉLY

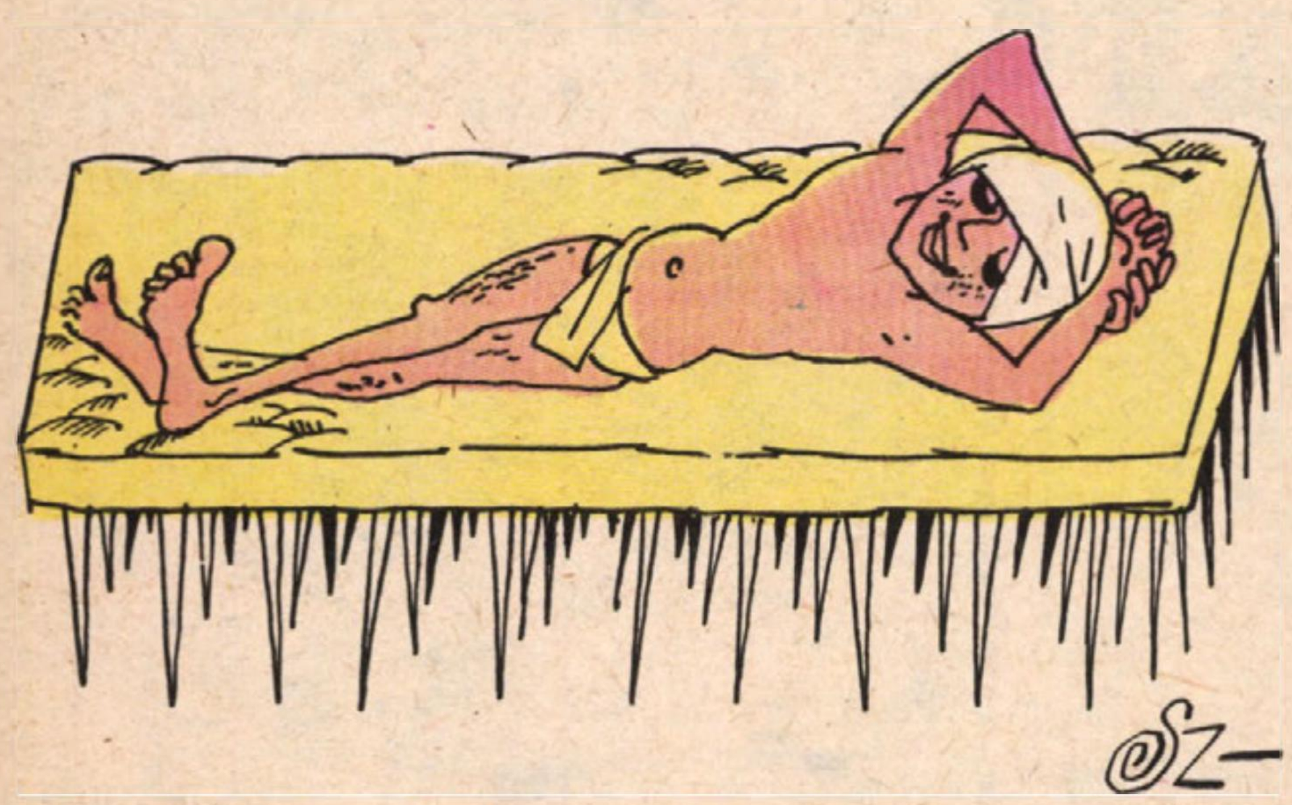
MUNKA UTÁN ÉDES A PIHENÉS

Fülöp György rajza

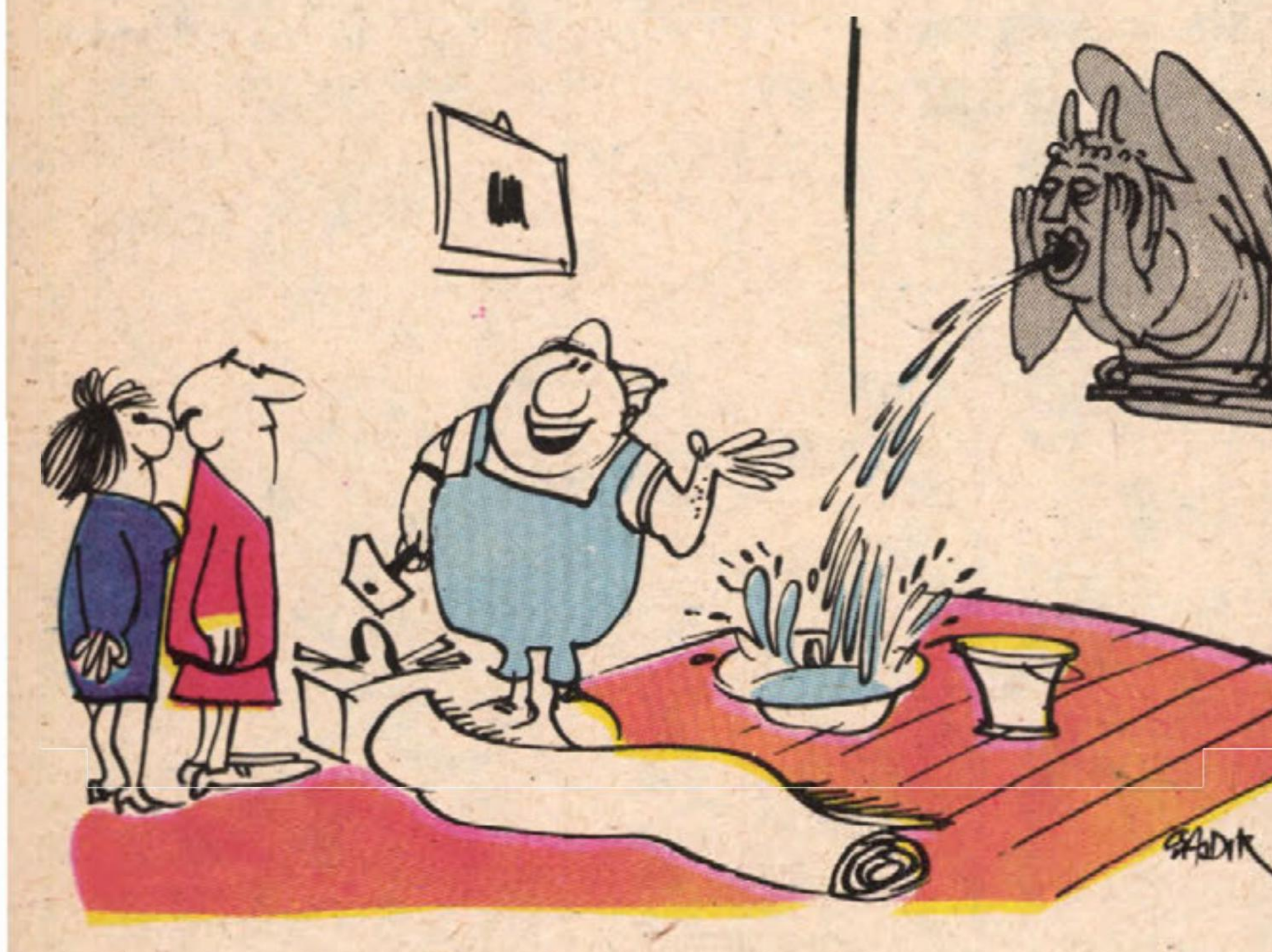

– Azért jó kis felfordulást hagytam erre a Nixonra...

ÉLETBÖLCSESSÉG

MEGOLDÁS

– Ezzel a szoborral nem is látszik, hogy csőtörés...

a melltartó titka

Azt mondják: úgy nekivetkőztek a nők, hogy már nemcsak a miniben, de még a *semmiben* sincs semmi izgató. Hát ez nem igaz. Ha lenne, nem kavart volna ekkora zűrt egy ártatlan színházi melltartó.

Arról van szó, kérem, hogy egy bizonyos melltartó titka *egyszerre* két helyen pattant ki a múlt héten, a Film Színház Muzsika és a Ludas Matyi hasábjain. A Film Színház Muzsikában Lőte Attila mesélt róla, a Ludasban pedig én voltam indiszkrét. Vagy egy tucat levél érkezett a szerkesztőségbe: hogy lehet az, hogy ugyanazt a történetet olvasták a kedvenc színházi lapjukban és a kedvenc Ludasukban? Mi a titok?

Nincs semmiféle titok — csak „kézzel fogható" bizonyítéka annak az állításnak, hogy a téma az utcán hever, illetve benn kering a kedves jó pesti levegőben. Megkezdi keringését egy eszpresszóban, egy villamos peronján, egy színházi próbán, vagy a Rádió társalgójában. Ezúttal a Rádió társalgójából, a pagodából indult Pest körüli pályájára.

Azzal jött haza a feleségem, hogy remek történetet mesélt a pagodában a Lőte. Rögtön hegyezni kezdtem a fülemet. Ha valamiféle történetet hallok, — hivatásomhoz híven — rögtön hegyezem a fülemet és a ceruzámat. Aztán mindjárt tovább is adtam a melltartó kalandjait kegyedéknek, kedves Olvasók és Előfizetők. A különbség csak annyi, hogy Lőténél a csinos kellékesnő férjezett, nálam viszont csak vőlegénye van, egy féltékeny tűzoltó.

Ez a melltartó újabb titkának hiteles magyarázata.

Nincs egy jó történetük?

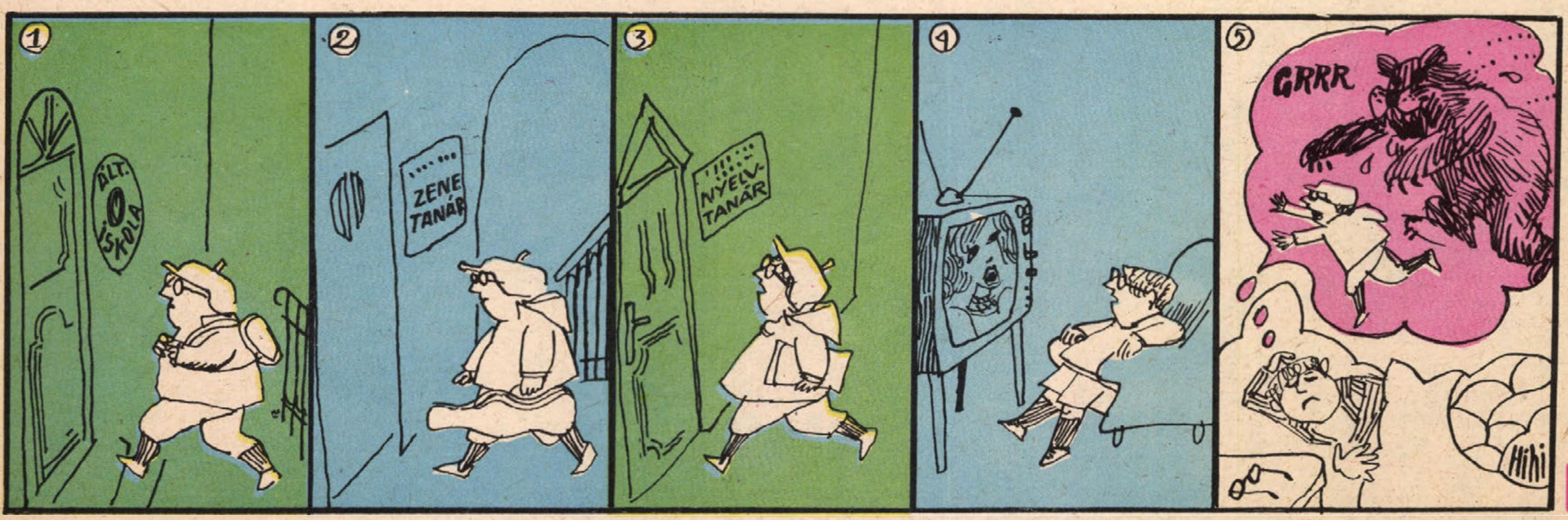
Fendrik Ferenc

ÚJ LEHETŐSÉG

EGY NEHÉZ NAP ÉJSZAKÁJA

Hegedűs István rajza

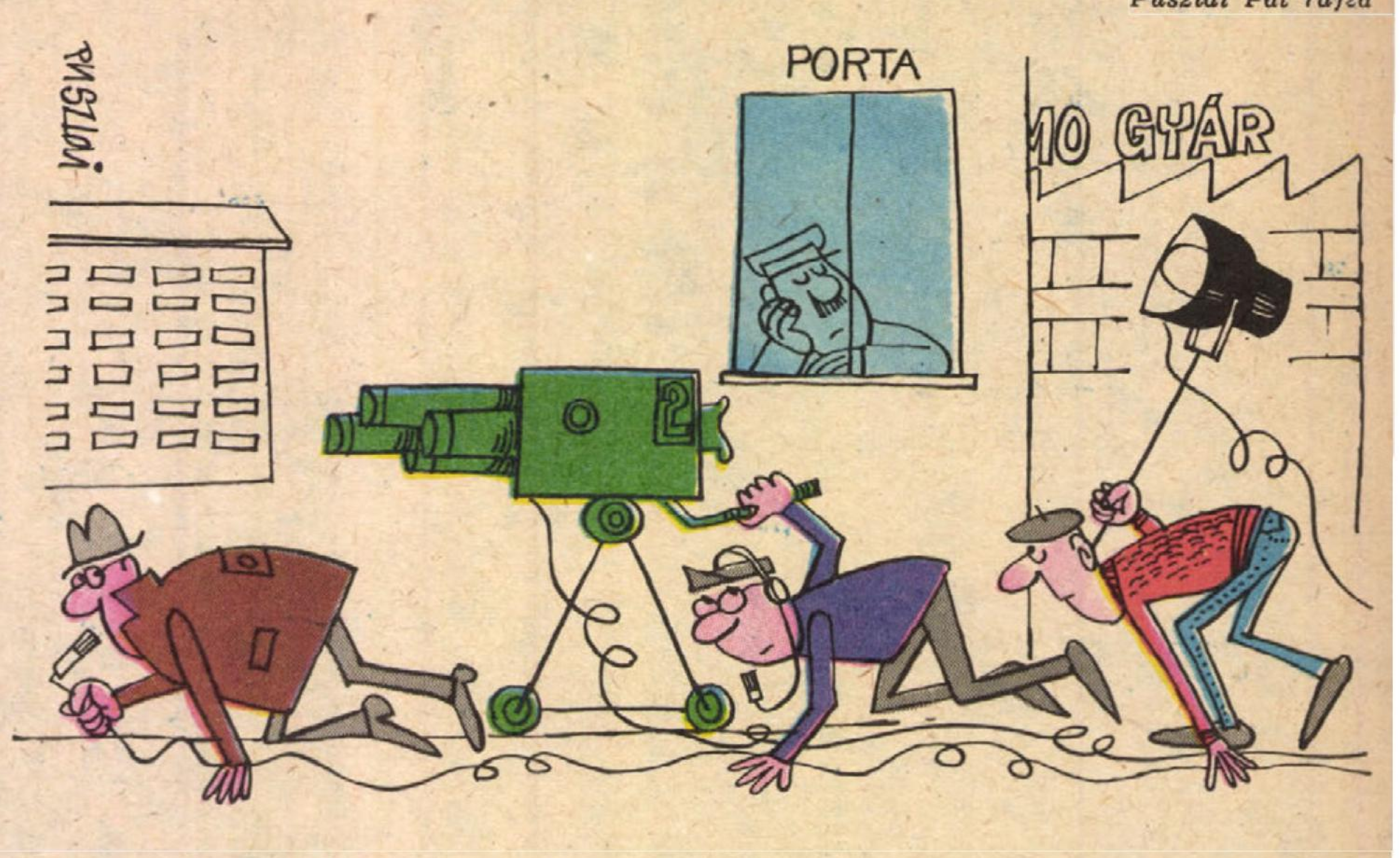
PANASZKODÓK

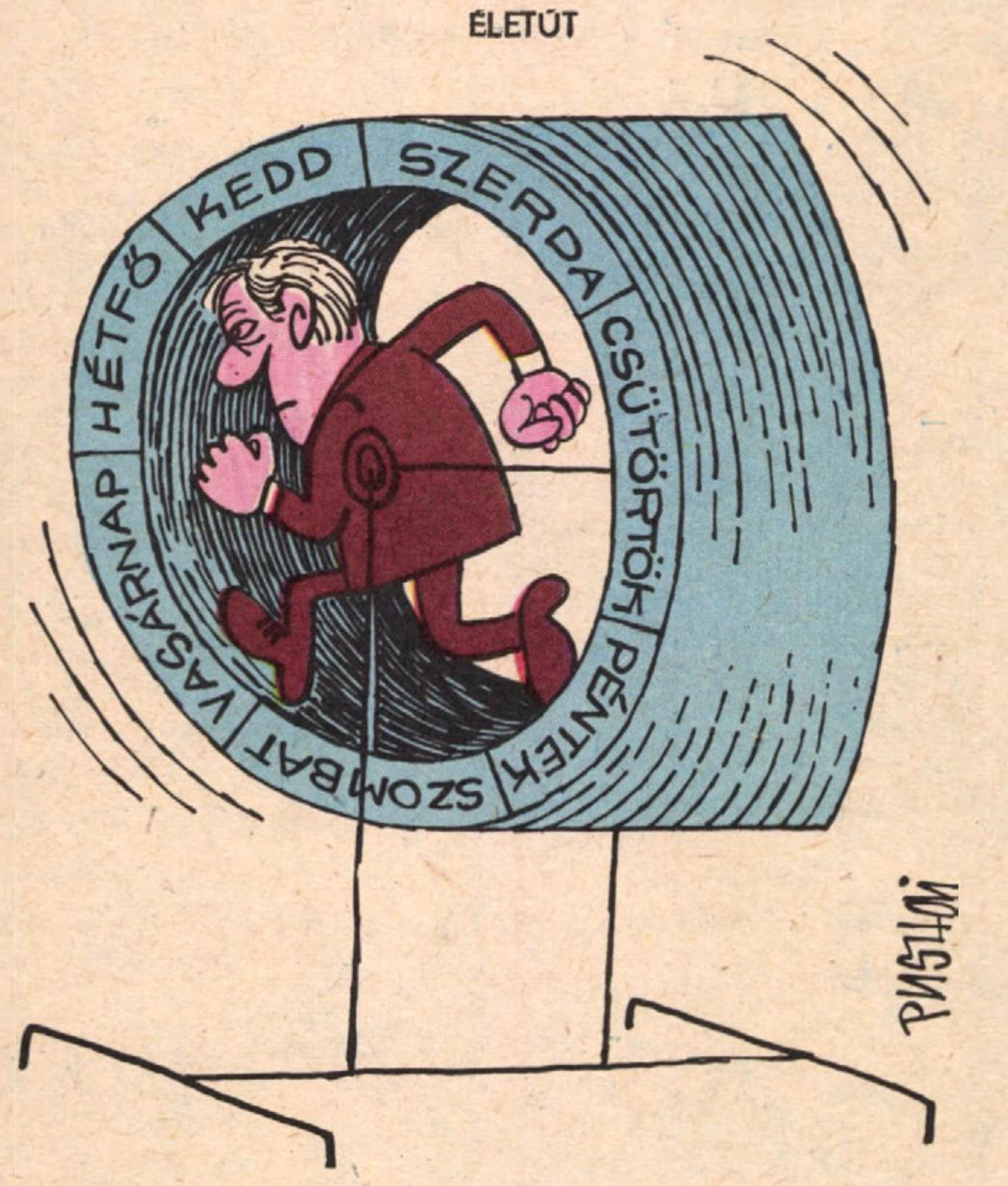
– Rémes asszony a feleségem! Ha hazamegyek, mindjárt az órát nézi.
– Az enyém a naptárt.

BÍRÁLÓ RIPORT KÉSZÜL

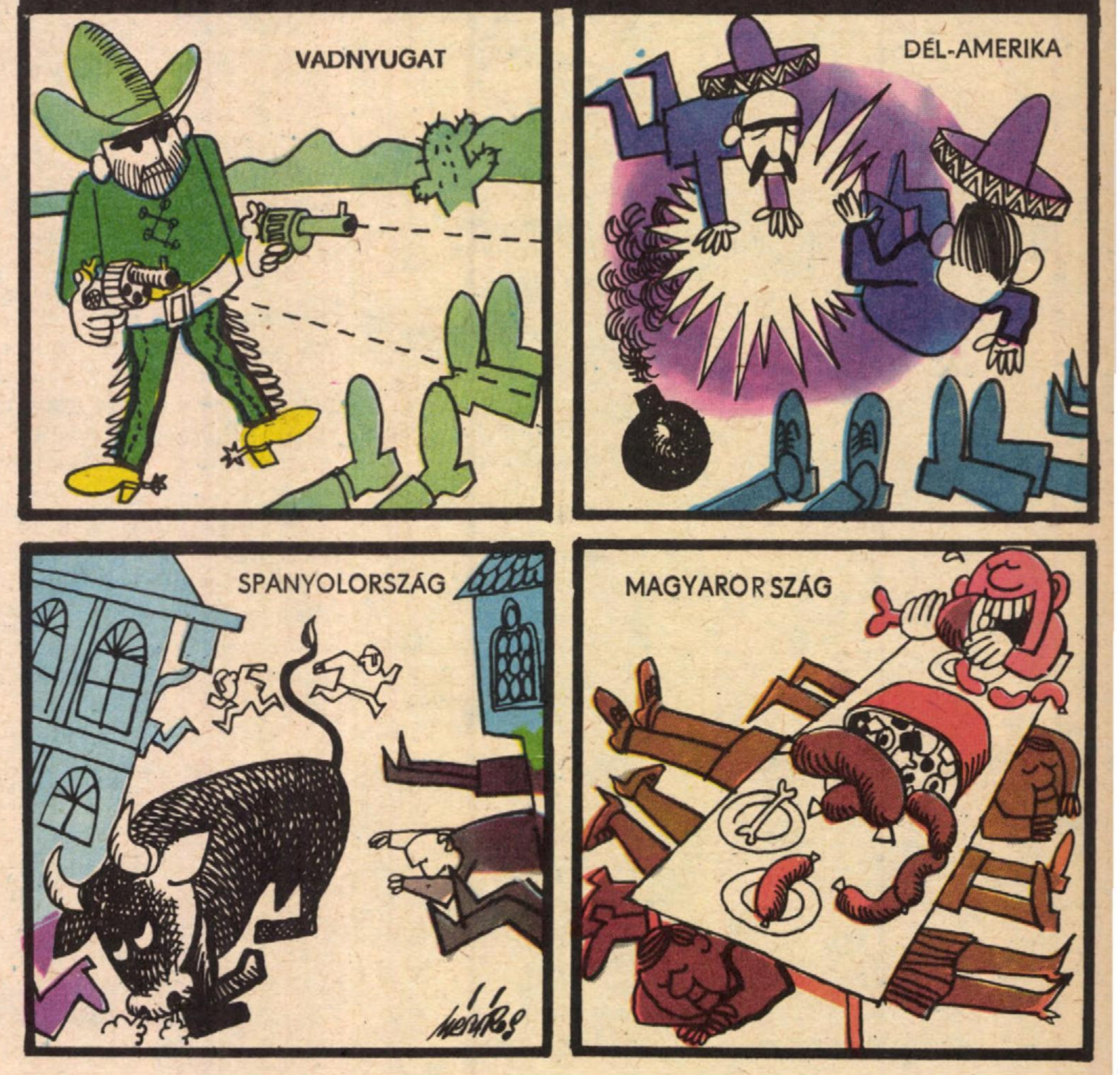
Pusztai Pál rajza

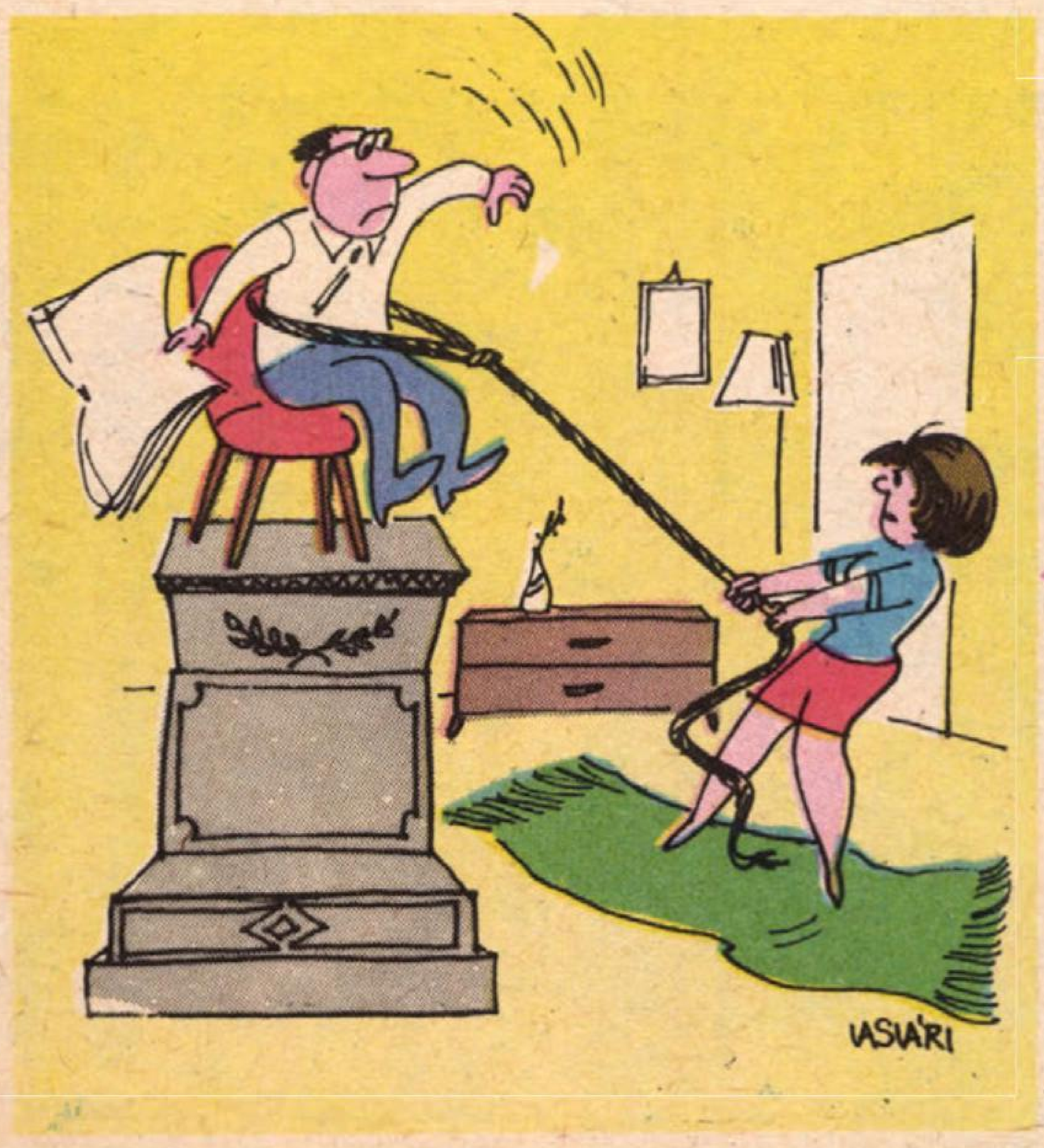
ÉLETÚT

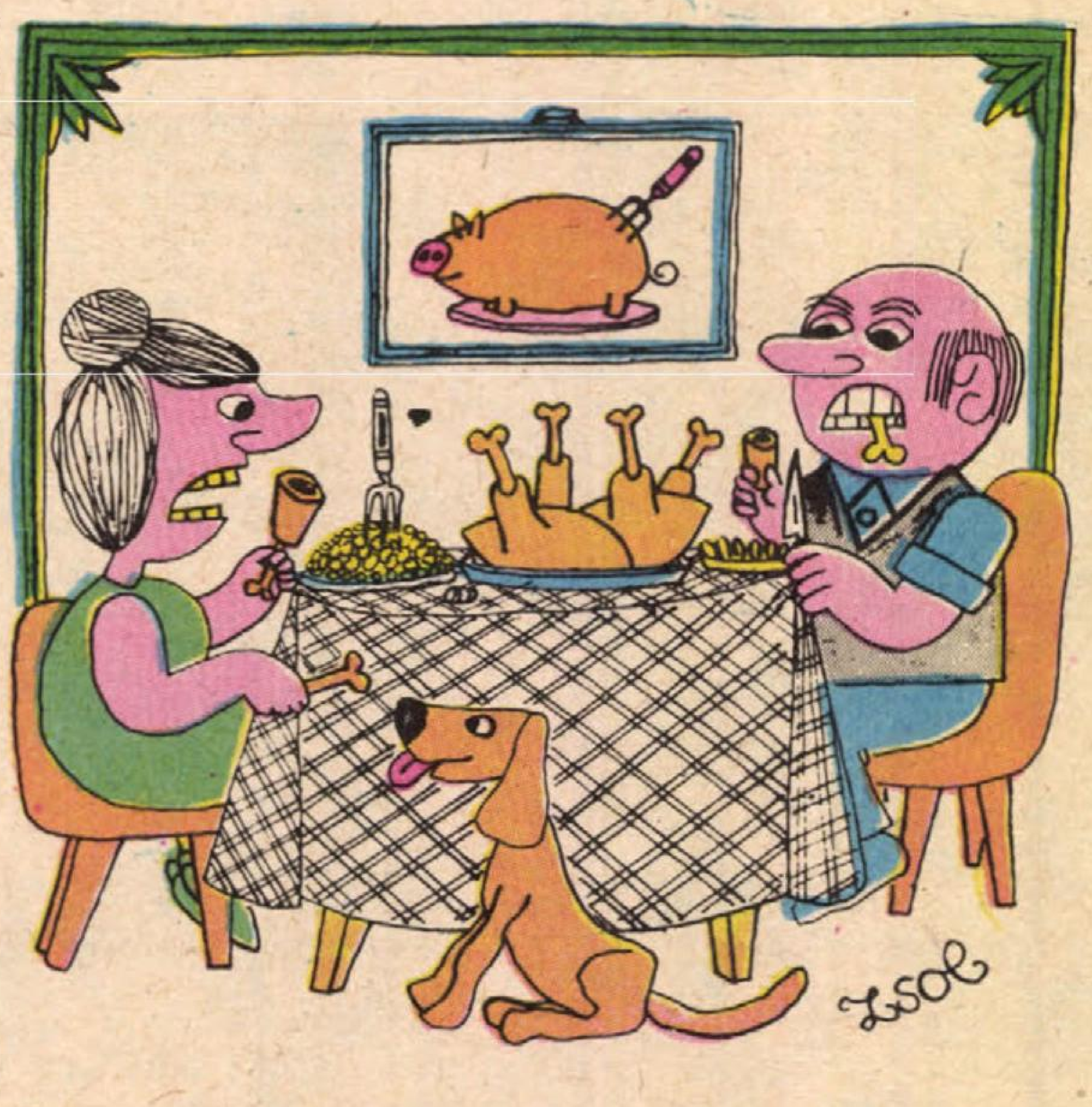
NEMZETI SAJÁTOSSÁGOK

DEHEROIZÁLÁS

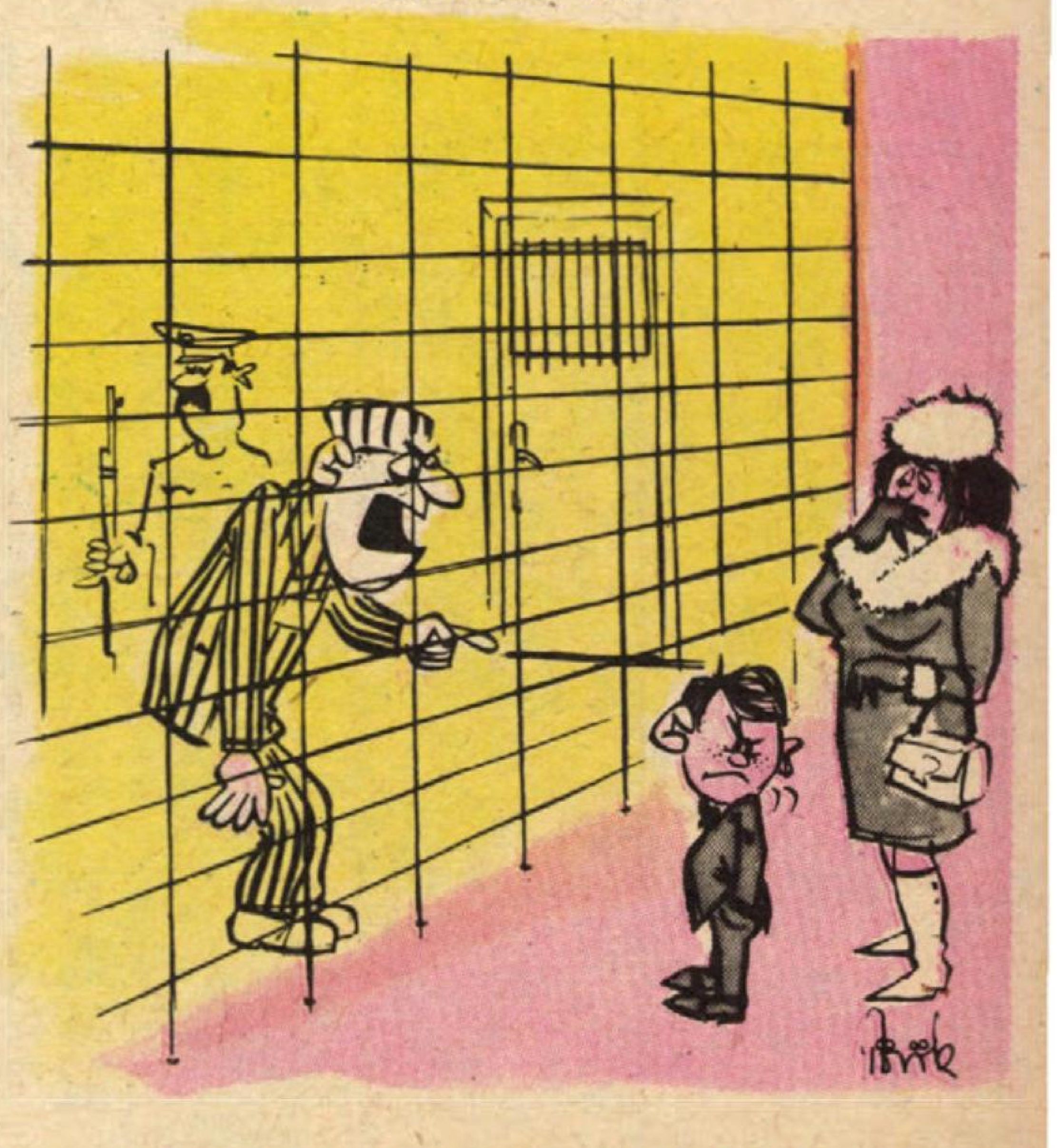

ÉV ELEJI GONDOK

– Mit együnk majd karácsonykor?

SZIGORÚ APA

– Két tárgyból is megbuktál?! Tudod, mi vagy te, fiam? A család szégyene!

tanári noteszemből

KÉT DOLGOZAT

Ez még Székelyudvarhelyen történt.

Magyar dolgozatot írattam az első osztályban. A feladat az volt, hogy írják meg saját szavaikkal a róka és a holló meséjét, és a végén írják oda a tanulságot.

Egy kis székely fiú, név szerint Benedek Mózes, a következő dolgozatot írta:

A róka meglátá a hollót egy faágon, csőrében egy nagy darab sajttal. Így szólt fel hozzá: — Aj, be szép fekete madár vagy te, holló! Nem is illik hozzád az a fehér sajt, inkább ejtsed le nékem!

De a holló ezt nem tette, hiába kérte a róka, csak nem, csak nem. Erre a róka gondolt egyet és újra rákezdte: — Aj, be szép fekete madár vagy te, holló. Hátha még a hangod is olyan szép volna, mint a tollad!

Erre az oktalan holló károgni kezdett, mire a sajt le, a róka neki, fel és bé.

Tanulság: a sajthoz ész is kell.

Egy másik fiú, Hucskó Feri, akit Pestről küldtek ide a szigorú internátusba, ezt írta:

A holló sajtot lopott, de ahelyet, hogy megette volna a hülye, a csőrében lógatta. Meglátta ezt a róka, és próbálta tőle elcsaklizni. Dumált neki, hogy így meg úgy, hogy elrontja vele a gyomrát, hogy kihull tőle a tolla, hogy pörsenés lesz tőle a nyakán és más efféléket, de a holló nem vette be a dumát, csak pislogott és nem adta oda a sajtot. De a róka nem hagyta abba, tovább macerálta, azt mondta többek között, hogy a sajt megárthat a hangjának is, mire a holló azt mondta, hogy az ő hangjának nem árt meg semmi és büszkén károgni kezdett, a sajt persze lepottyant és a róka zsákmánya lett.

Tanulság: a szorgalom megleli jutalmát.

PARIPA

Álltam a Déli-vasútnál egy 63-as villamosra várva, mikor egy úr odajött hozzám és rám köszönt:

— Alászolgája, tanár úr.

— Jó napot kívánok. Kihez van szerencsém?

— Csibor vagyok. Nem tetszik rám emlékezni?. A fiamat tetszett tanítani.

— Hogy hívták a fiát?

— Bélának, Csibor Bélának.

— Csibor Béla... Nem emlékszem.

— Talán így: paripa.

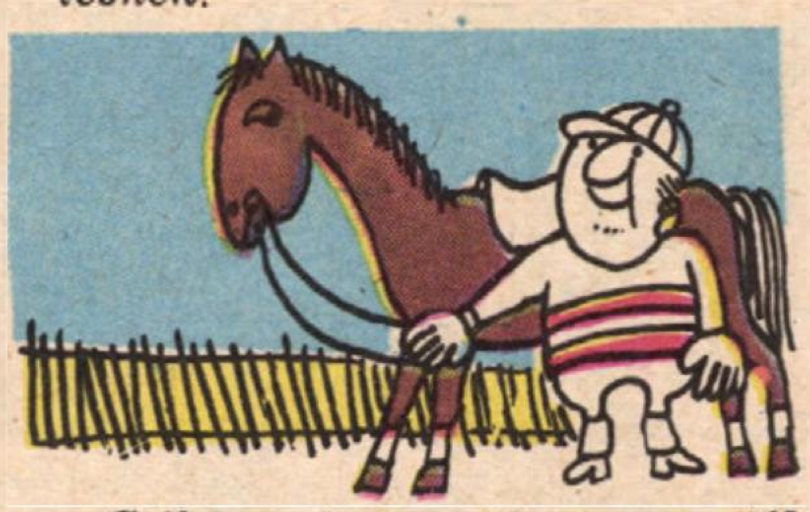
— Micsoda? Paripa?

— Így tetszett elnevezni a fiamat és ez rajta is ragadt.

— Várjunk csak. Ja, igen. Most már emlékszem.

És csakugyan, a múlt ködéből hirtelen felvillant előttem az a kis sovány, görbe lábú fickó, akivel annyi bajom volt. Mert esze volt, csak nem tanult. Egy alkalommal aztán, mikor egy latinórán megint nem tudott semmit, a szavakat nem szedte ki, a füzetét otthon hagyta satöbbi, így szóltam hozzá:

— Hallod-e Csibor. Én nem akarlak megsérteni, nem mondom, hogy ló vagy, de azért mégis olyasféle vagy. Mondjuk, hogy paripa. Ezt ugye nem veszed sértésnek.

Csibor vigyorgott, az osztály helyeselt, és attól fogva Csibort kizárólag Paripának nevezték és lám, a szülők is tudtak róla.

— Most mi van vele? — kérdeztem a derűsen mosolygó apától.

— Ó, nagyon jól megy a sora. Zsoké lett. Jól keres. Még nekünk is küld néha. Az ismerősei most is miszter Paripának hívják. Ő maga mulat rajta legjobban. Mikor felül a lóra, azt szokta mondani: — Világcsoda! Alul ló, felül paripa.

Balázs Sándor

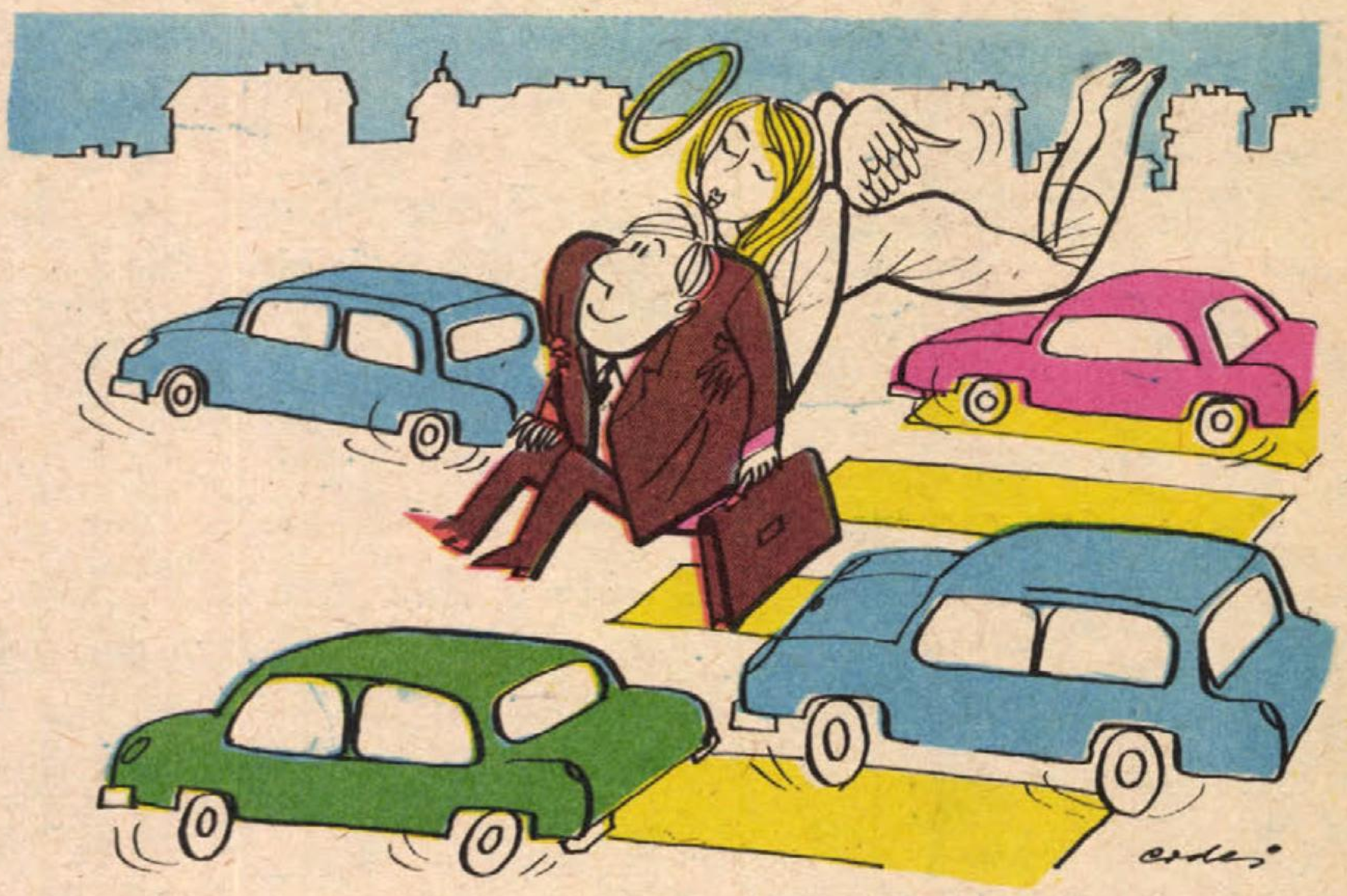
KÖZSÉGFEJLESZTÉS

Császár Tamás rajza

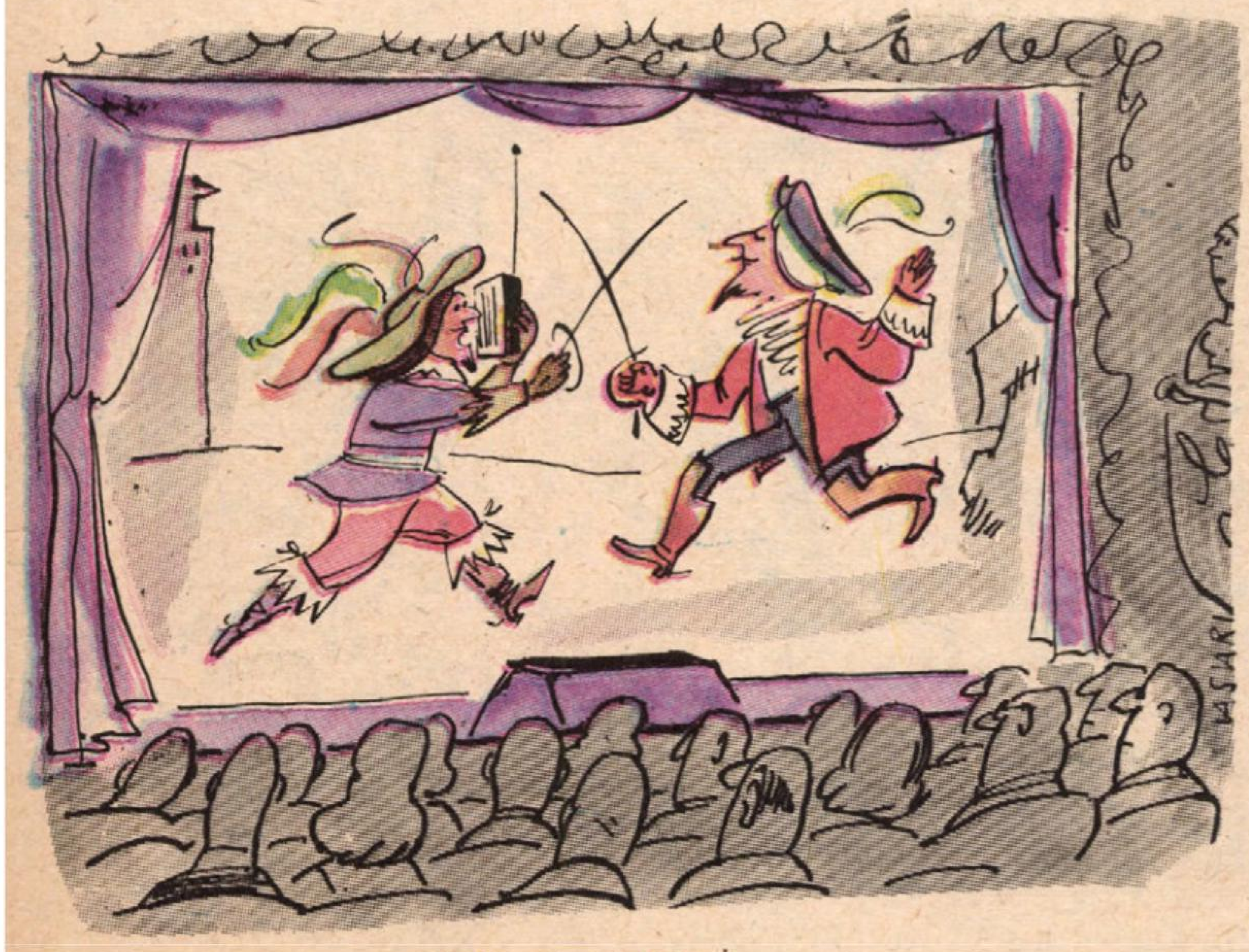

— A parlamentünket felépítettük, most már csak bölcsőde és vízmű kell a falunak...

PESTI CSODA

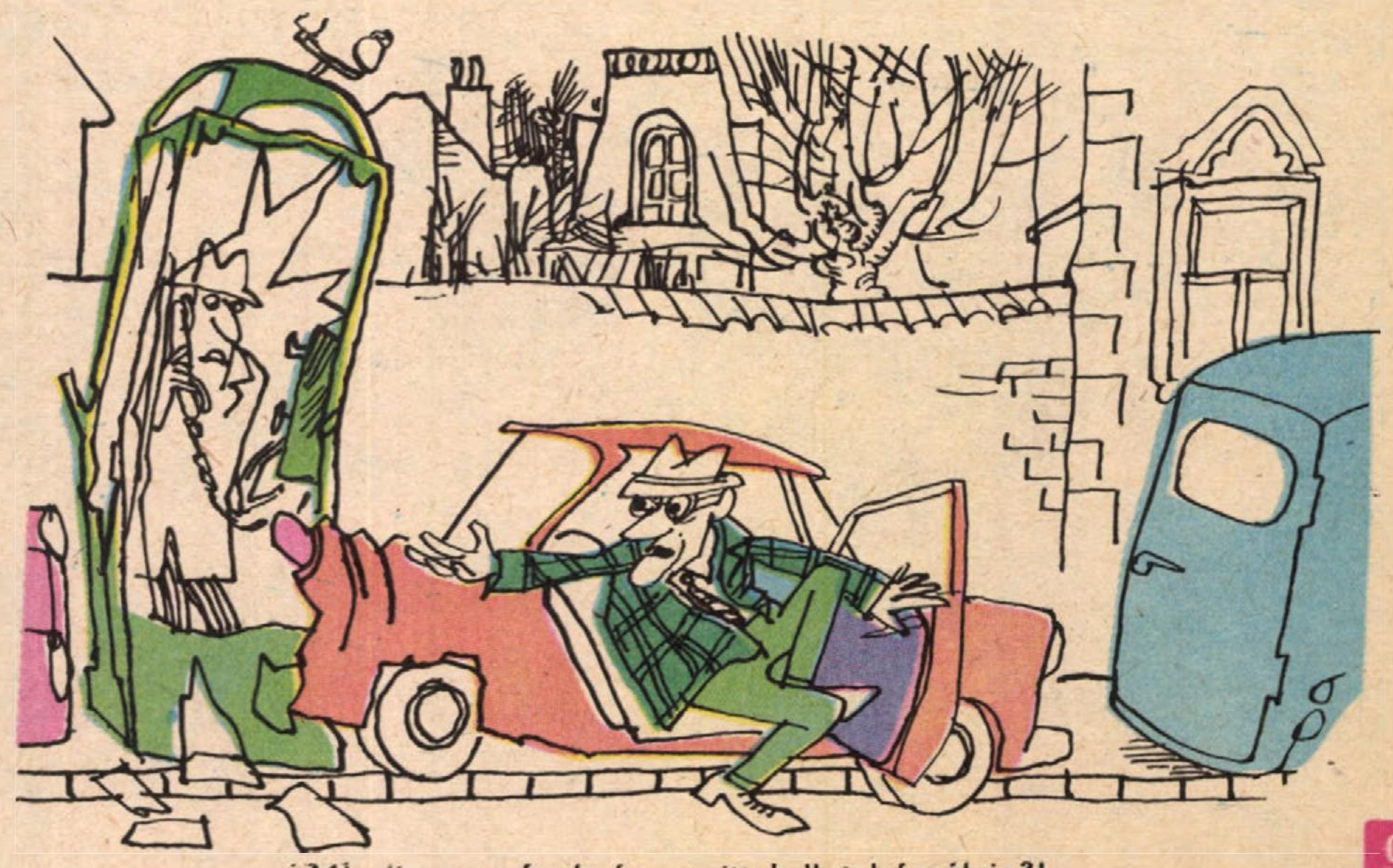
HALADNI KELL A KORRAL

— Halló, súgó! Vétel!

JÁRDÁN IS LEHET PARKOLNI

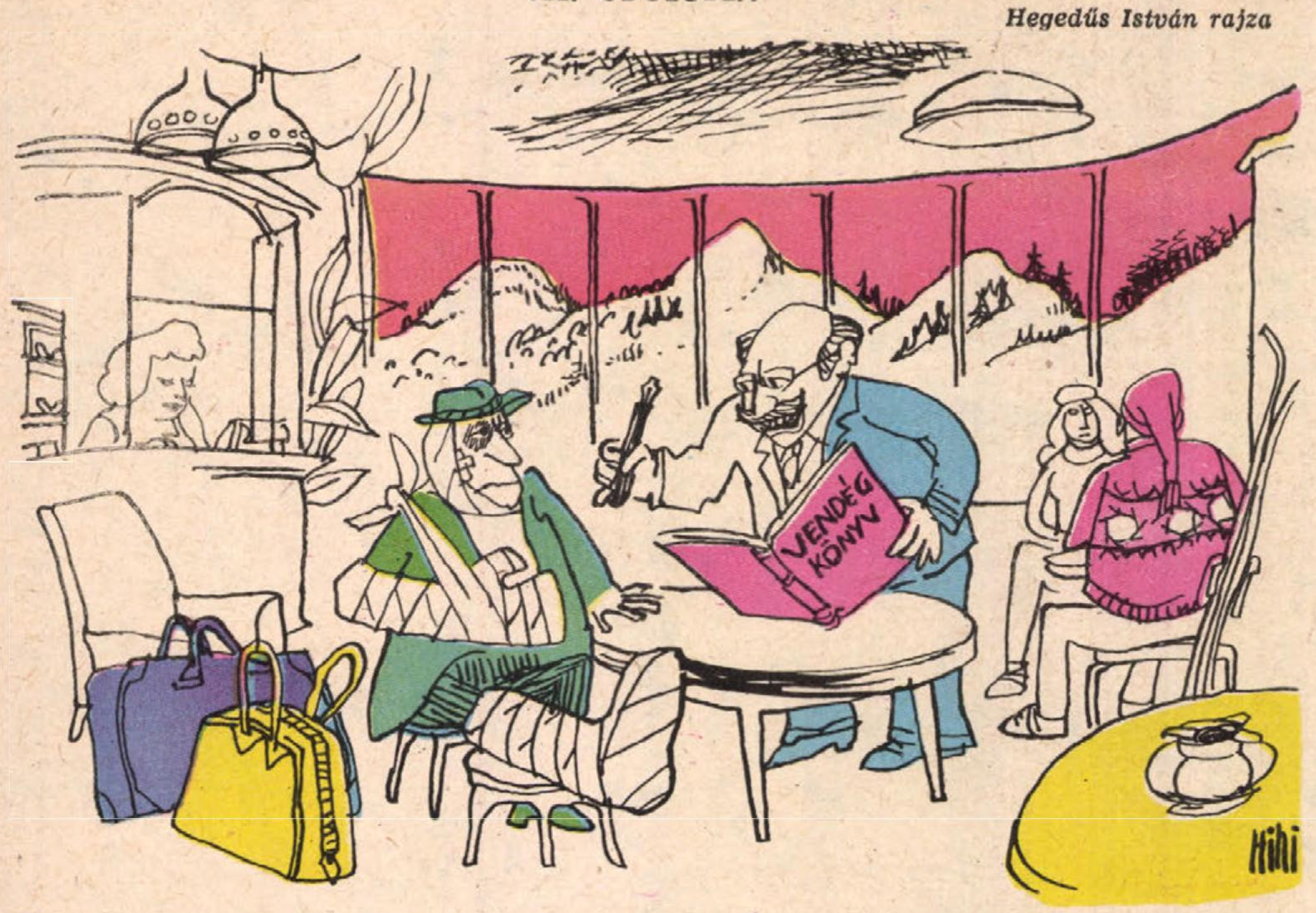
Hegedűs István rajza

— Mondja, magának éppen itt kell telefonálnia?!

TÉLI ÜDÜLŐBEN

Hegedűs István rajza

– Mielőtt elutazna, bejegyezne néhány sort a kedves vendég?

MEGLEPETÉS

EZT OLVASTAM

A BEATLES-RŐL

CSODÁLATOS SZÜLŐ

A Magyar Nemzet folytatásos karrier-regényében olvashattuk Edd Sullivanről: „Ő tárgyalt Richard Lesterrel, *ő hozta össze George Martint.*"

Egyedül?!

JÓGA-BRAVÚR

„A jógi maga alá húzott lábbal ül, *domborodó hasából fel-felnevetve* várja új híveit..."

Ez minden eddigi jógamutatvány koronája: magunk alá húzott lábbal kacagva ülni a tulajdon hasunkban, s odavárni az új híveket. Nem lehet könnyű.

LEVEGŐTLEN TÖMEG

Itt van aztán Paul, a legszebb Beatles-fiú. Paulnak is van egy romantikus afférja, melyet *1964 óta lélegzetvisszafojtva* követ a rajongók tömege."

A lélegzés esztendőkig való mellőzésének tudományát a zenekar hívei alkalmasint a jógitól leshették el.

MÍTIKUS HAJÓJÁRAT

Lemmon megnősül: „Akkor nősült már, amikor *a múló ifjúságból az öröklétbe hajózott Brian mítosz-komplekszusa.*"

Szép túra egy komplexus számára

SZERETET, HABBAL

Lássuk most Sommerville-t. Havonta kirúgják, *„mert túlhabozott* a szeretete a fiúk iránt".

Lám, lám, sosem jó túlhabozni a célon.

KI LESZ SIKER?

Lennon egyik nyilatkozatából: *„Mindenki lehet siker.* Ha eleget erősíted önmagadnak, az leszél."

Ahhoz, hogy valaki teljesen siker legyen, szerintem nem elég az erő. Kell ahhoz egy kis *erős* is.

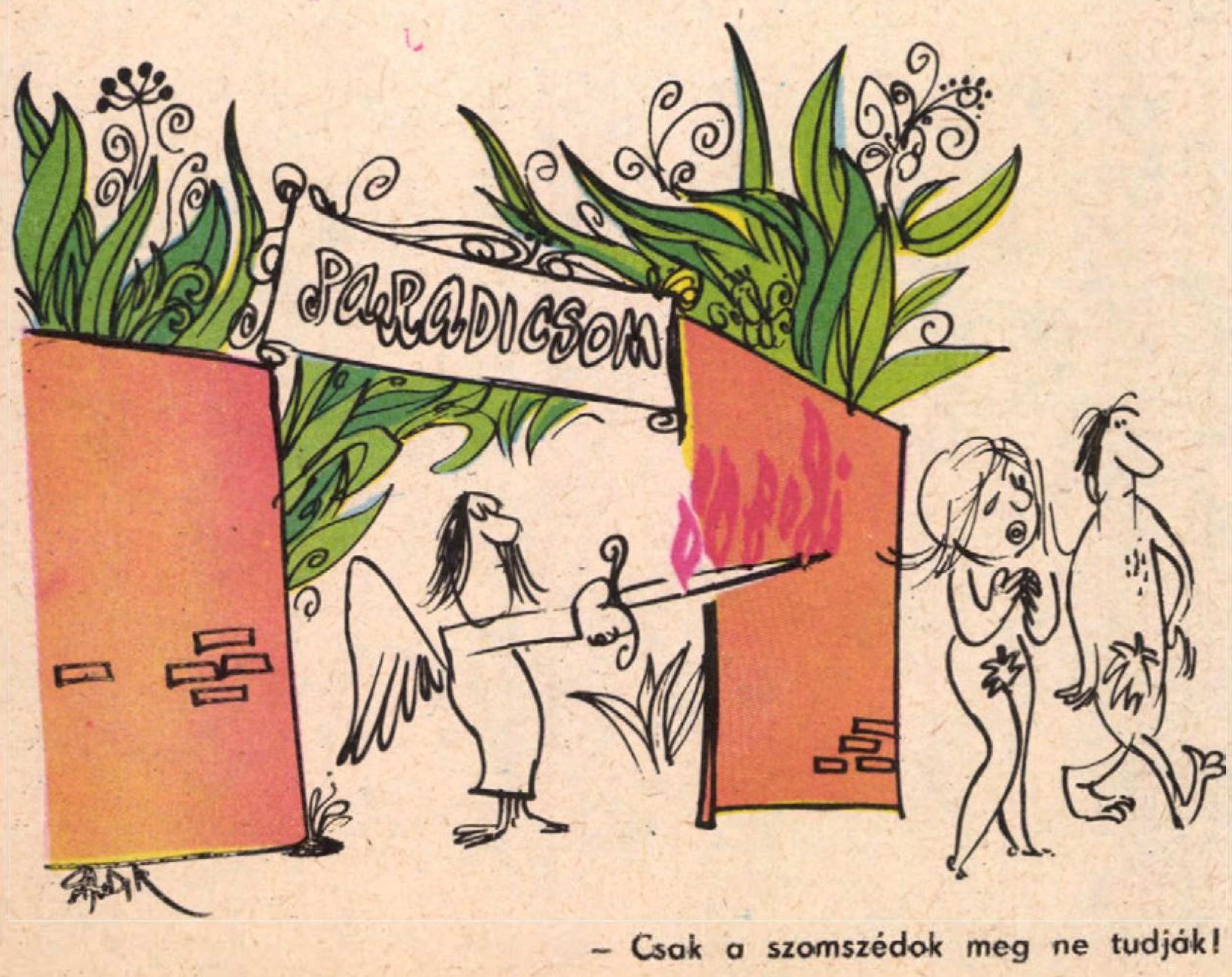
Timár György

EGY MAI ÉLÉSKAMRÁBAN

– Látod, fiam, valaha itt is spájz volt.

SZÉGYEN

– Csak a szomszédok meg ne tudják!

EGY KARRIER VÉGE

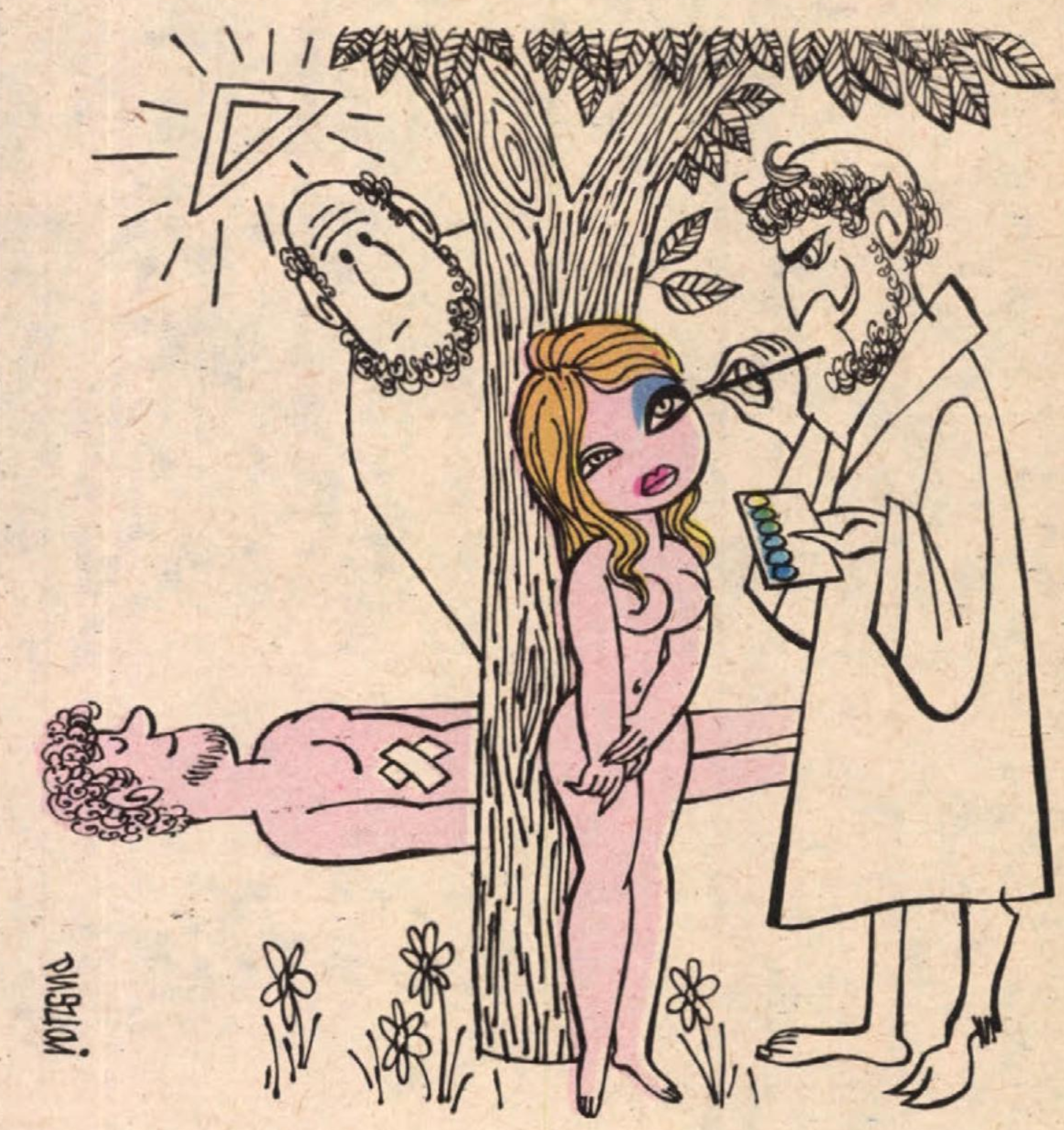

– Az ön férje a mi vőlegényünk?

KOZMETIKA

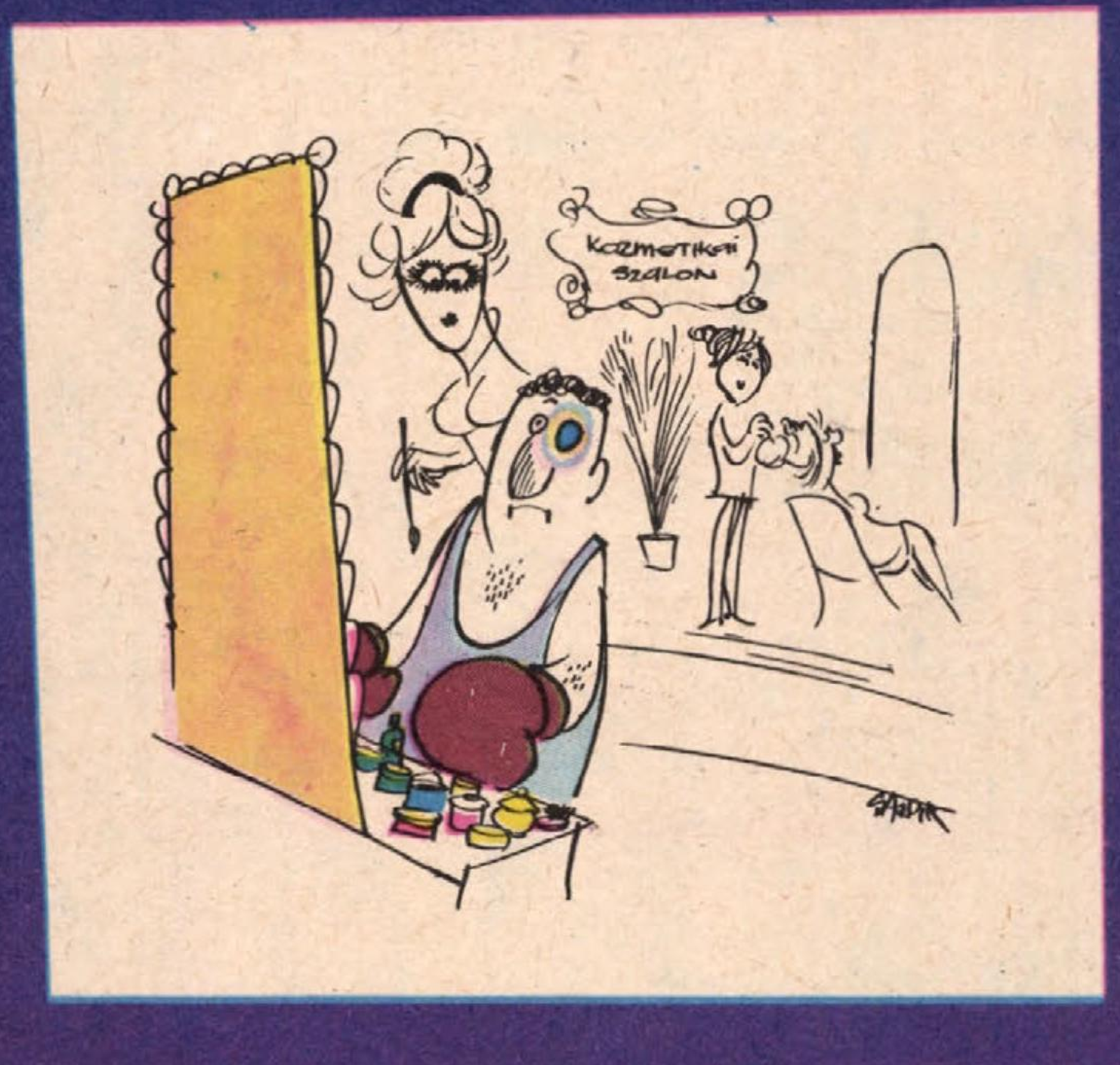
VARNAI, FULOP, PUSZTAI, VASVÁRI, SAJDIK, BALÁZS-PIRI, HEGEDÜS

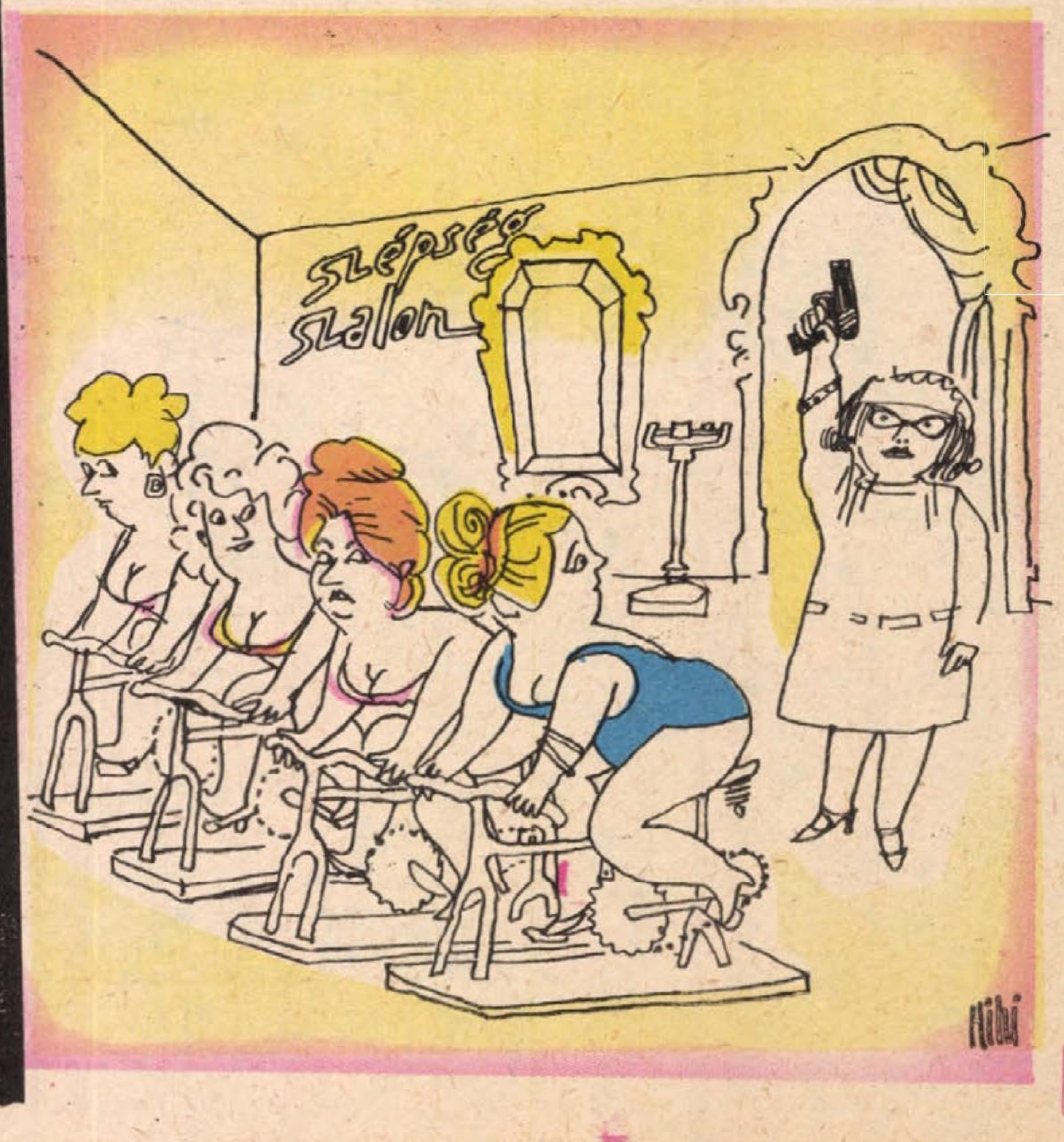

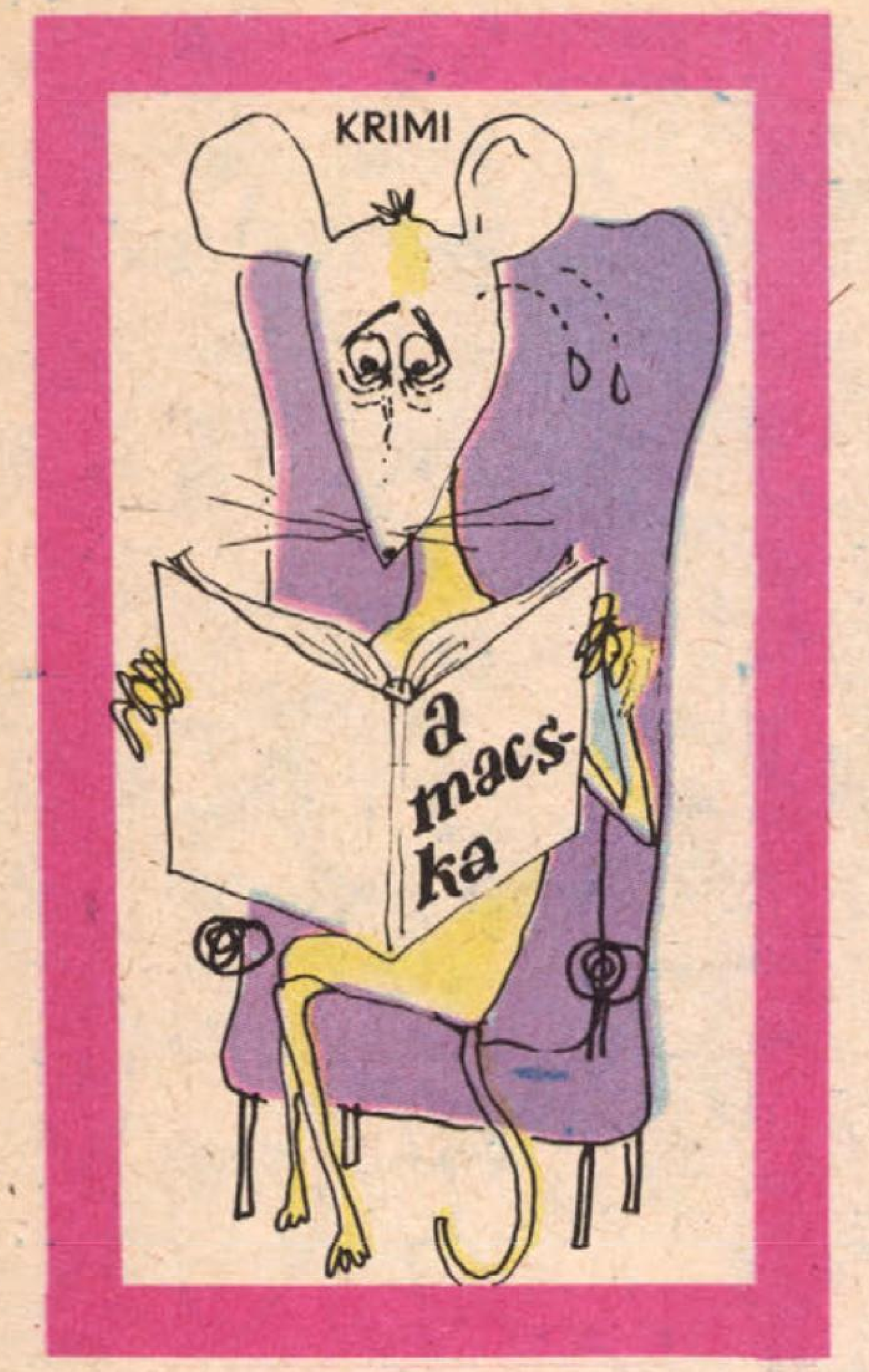

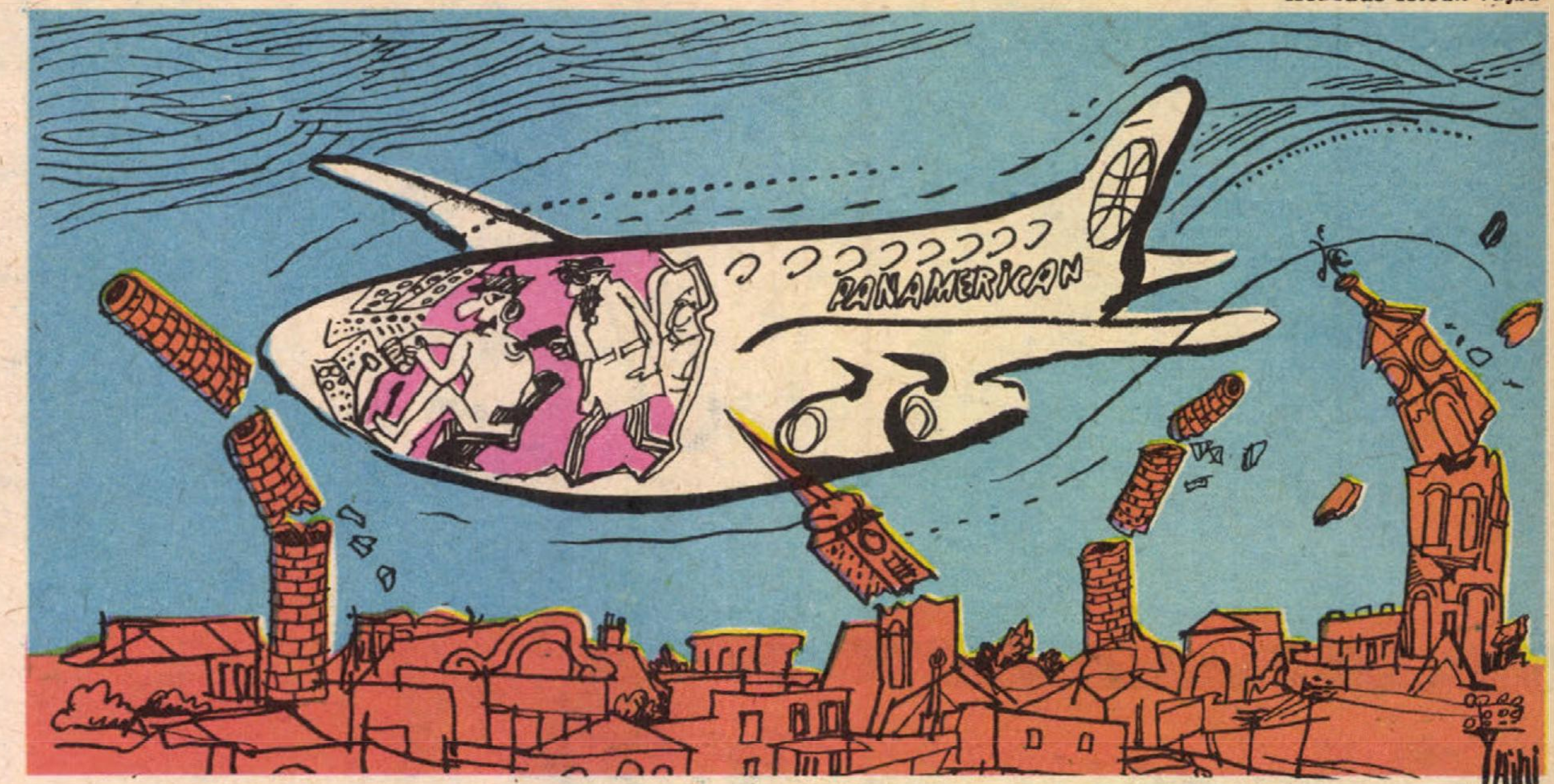

REPÜLŐGÉP-RABLÁS

Hegedűs István rajza

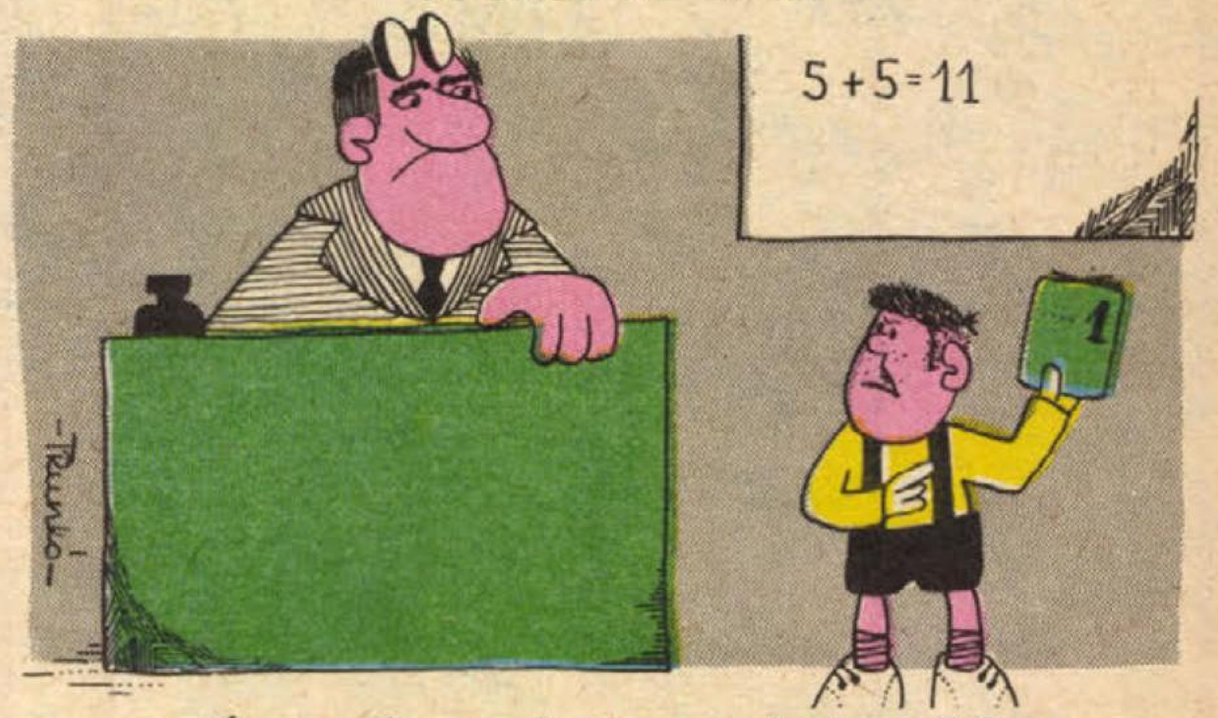
– Ne nyomja a bordáim közé, csiklandós vagyok!

SOHA VISSZA NEM TÉRŐ ALKALOM

– És pont most nincs nálam a filmfelvevőm . . .

JOGÁSZ AZ APJA

– És tessék mondani, ez már jogerős?

MEGFEJTÉS A MÉLY RÉTEGEKBŐL

Régi mániám, hogy szeretem a titkokat megfejteni. Érthetően felvillanyozódtam, amikor a Nők Lapjában „Négyszemközt a címlappal" című cikket olvastam.

„Pszichológiai mélyrétegekbe kívánnék lebocsátkozni, hogy megkeressem a siker megfejtését, a mélyben talán meglelném, mi volt a titka Székely Mihálynak, Carusónak, Basilides Máriának . . ."

Hosszú ideig gondolkoztam, majd lebocsátkoztam a pszichológiai mélyrétegekbe és ott kerestem a felsoroltak sikerének titkát. A hosszú lenttartózkodás végre eredményt hozott és megtaláltam a nagy titkot, melyet felhozni kötelességemnek éreztem.

Íme a felsoroltak sikerének titka:

Tudtak énekelni!

Különben a későbbi titkokat megelőzően, közlöm, hogy ugyanez vonatkozik Callas-ra, Simándira, Szőnyi Olgára és még sokakra.

— ő —

APRÓSÁGOK

Olvastam egy házassági hirdetést, amely így kezdődött: *„18 éves, tiszta múltú leány...”*
Nem lehet túlságosan jó véleménnyel a vele egykorú lányokról a hirdetést feladó 18 éves kislány, ha szükségesnek vélte tiszta múltját hangsúlyozni!
Egy ismerősöm megkért: írjak egy kérvényt, hogy harmadfél éves kislányát vegyék fel az óvodába. Azon tűnődöm, beleírjam-e a kérvénybe, hogy az illető hölgy tiszta múltú?

Rossz alvó vagyok mostanában, felírattam hát egy csomag Tardylt magamnak az orvosommal. A recepttel elmentem a Rákóczi út 23. szám alatti patikába, s 25 percig álltam sorban a pultnál és a pénztárnál, míg végre megkaptam a gyógyszert. A hosszú várakozásban úgy elfáradtam, hogy otthon percek alatt elaludtam. Persze, Tardyl nélkül.
Ezentúl, ha álmatlanságban szenvedek, gyógyszer helyett ezt a patikát íratom fel magamnak...

„Össztanári értekezletet tartottak Pest megyében...” — olvastam a minap egy hírben.
Milyen lehet egy *össztanár?* Mit taníthat: matematikát, biológiát, testnevelést? Nyelvtant bizonyára nem, mert akkor tudná, hogy ilyen szó nincs a magyarban...

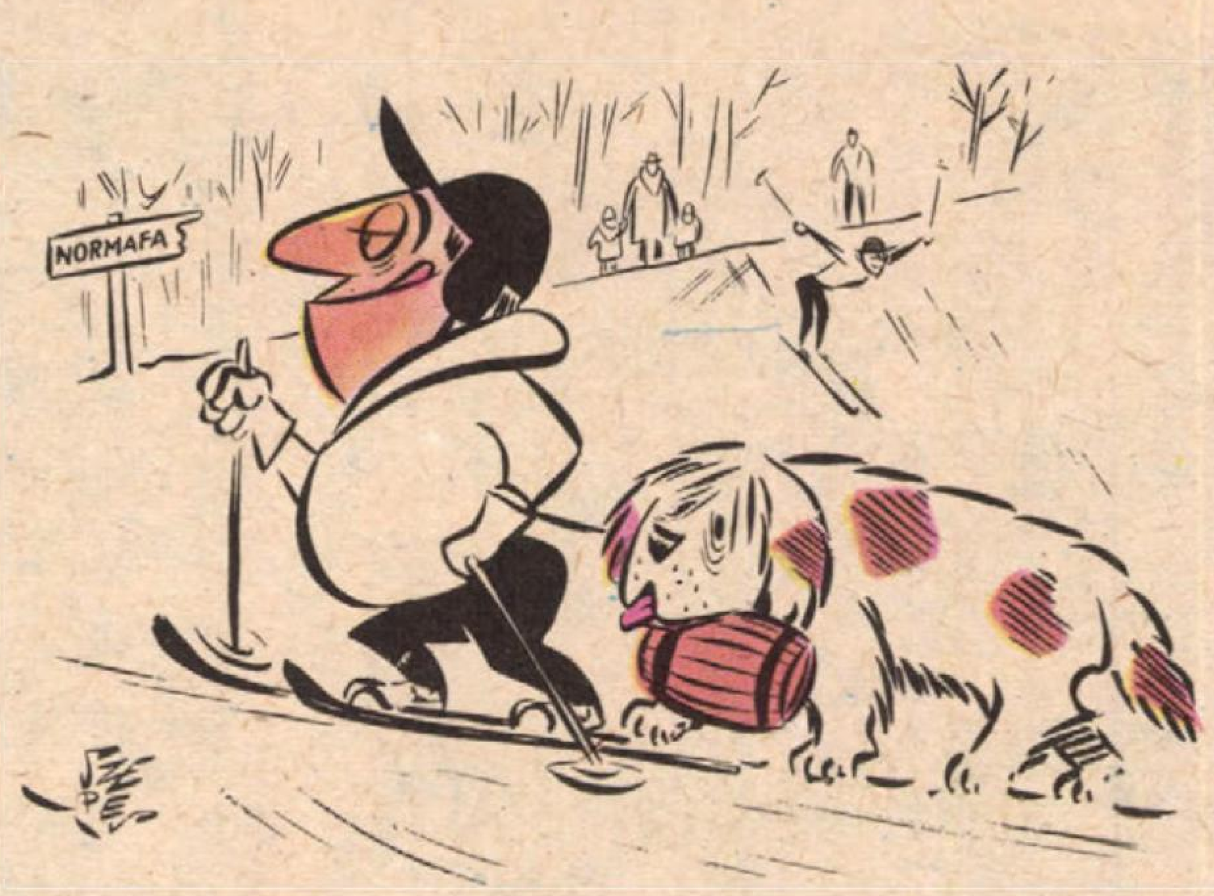
Az idén is, mint minden évben, január másodikán új határidőnaplót avattam. Aznap, és a következő néhány napon rengeteg dolgot jegyeztem bele. Tizedike után már csak egy-két szót, legfeljebb egy mondatot írtam bele naponként. Huszadika óta meg egy sort se...
Ez így volt tavaly is, tavaly előtt is, ki tudja, hány éve már!
Lopva bepillantottam egy-két kollégám határidőnaplójába: ott is hasonlókat tapasztaltam.
Újítási javaslatom: jövőre már olyan határidőnaplót is kellene gyártani, amelyik csak januárra szól. Sok papírt megtakaríthatnánk így!

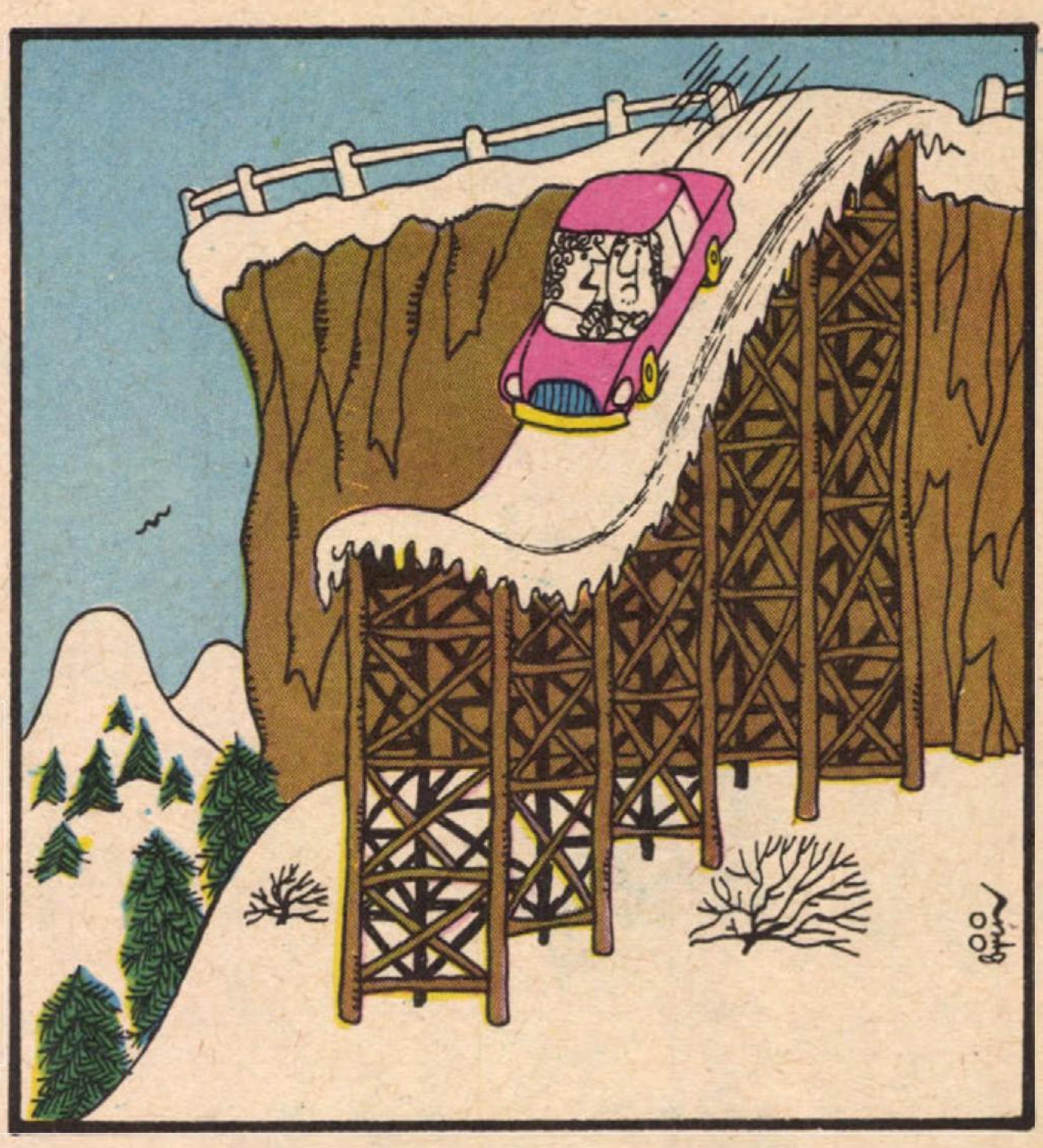
Idézet egy újsághírből: „Felkutatják *Veszprém* megyében a megye történetére vonatkozó tárgyi emlékeket... A *tatai* járásban eddig mintegy 100 négyzetkilométernyi területet fésültek át...”
Íme, a szervátültetés újabb diadala! A Népszava, amelyben a fenti hír megjelent, egyszerre egy egész járást „operált át” Komárom megyéből Veszprémbe.

R. B.

BIZTOS, AMI BIZTOS

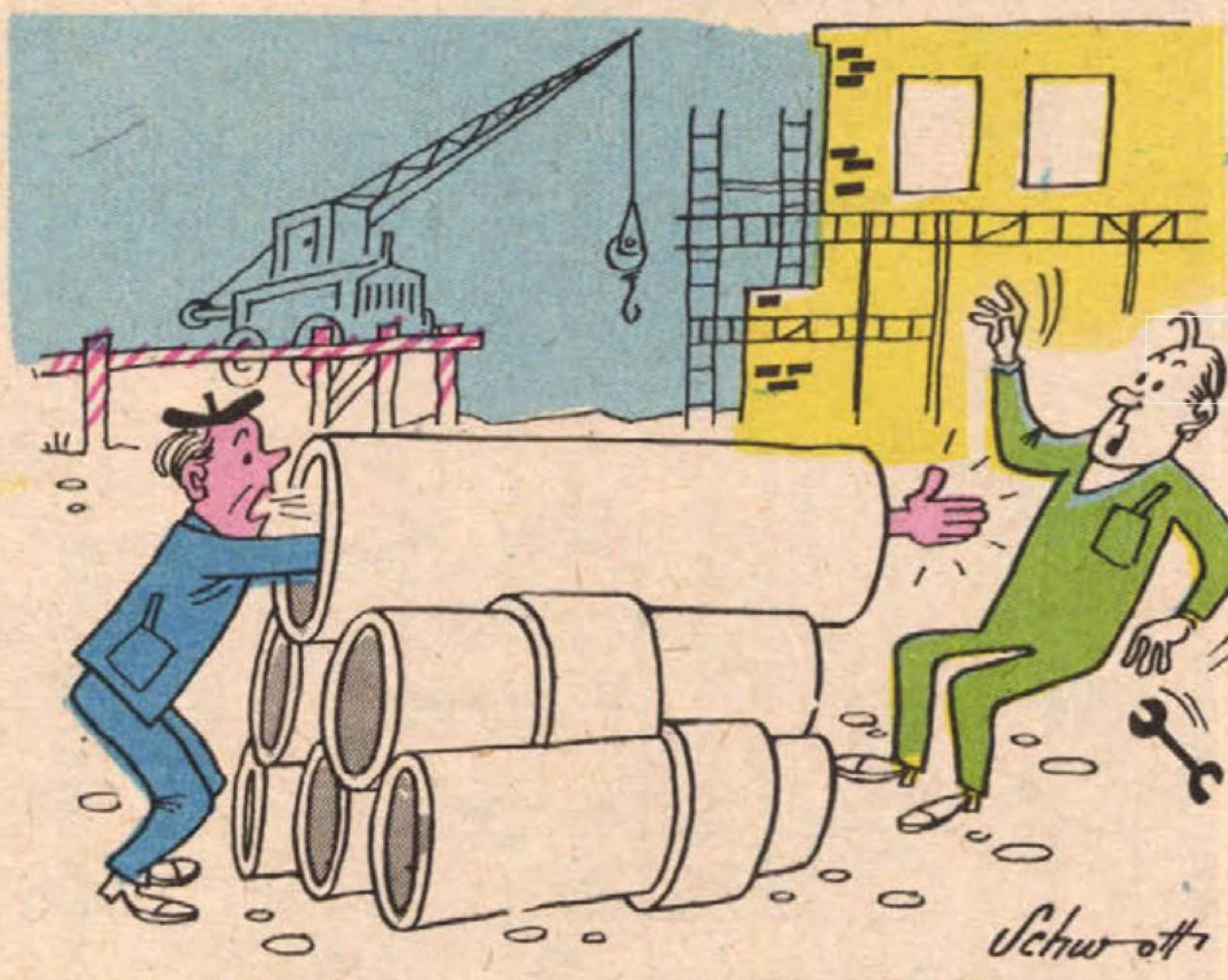

GYANÚ

– Jenci, biztos, hogy erre kell jönni a síugróversenyre?

CSODA AZ ÉPÍTKEZÉSEN

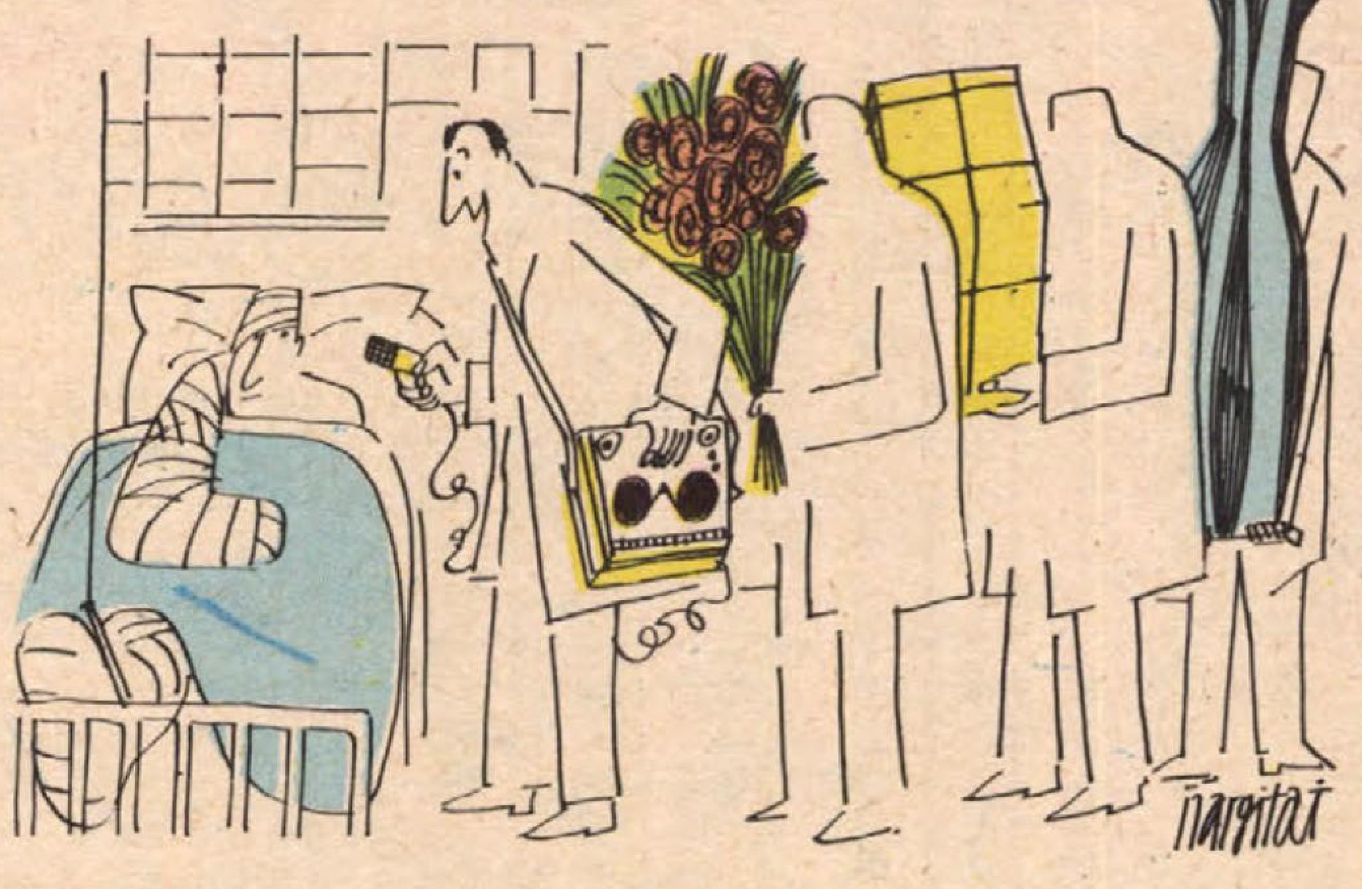

– Add ide egy percre a franciakulcsot!...

MODERN MADONNA

SZERENCSÉS EMBER

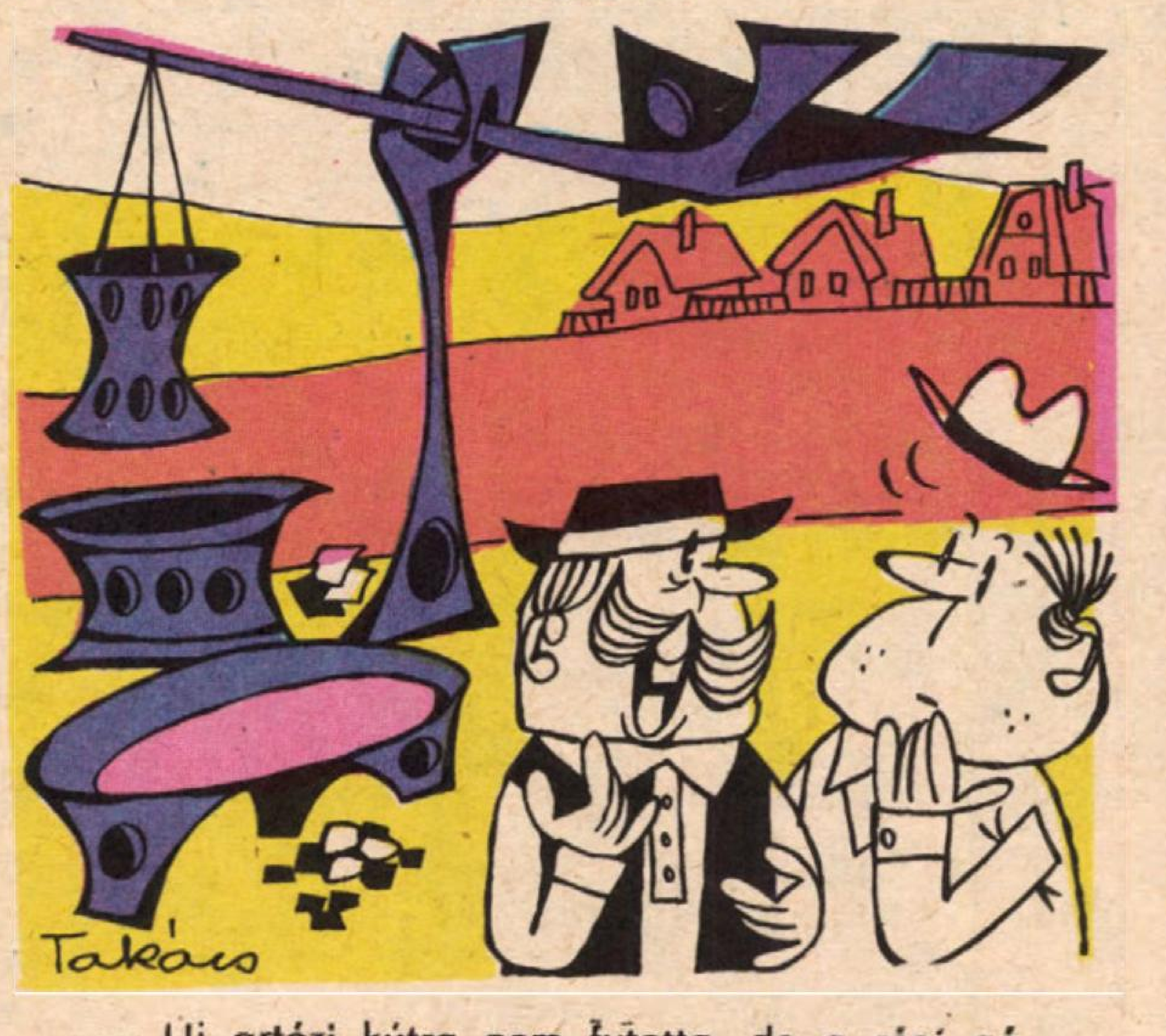
– Szívből gratulálunk! Ön az első, akit az új évben baleset ért!

NAGY HIDEGBEN

– Adjon át valaki egy állóhelyet a néninek, mert ülve nem tud toporogni szegény!

FEJLESZTÉS

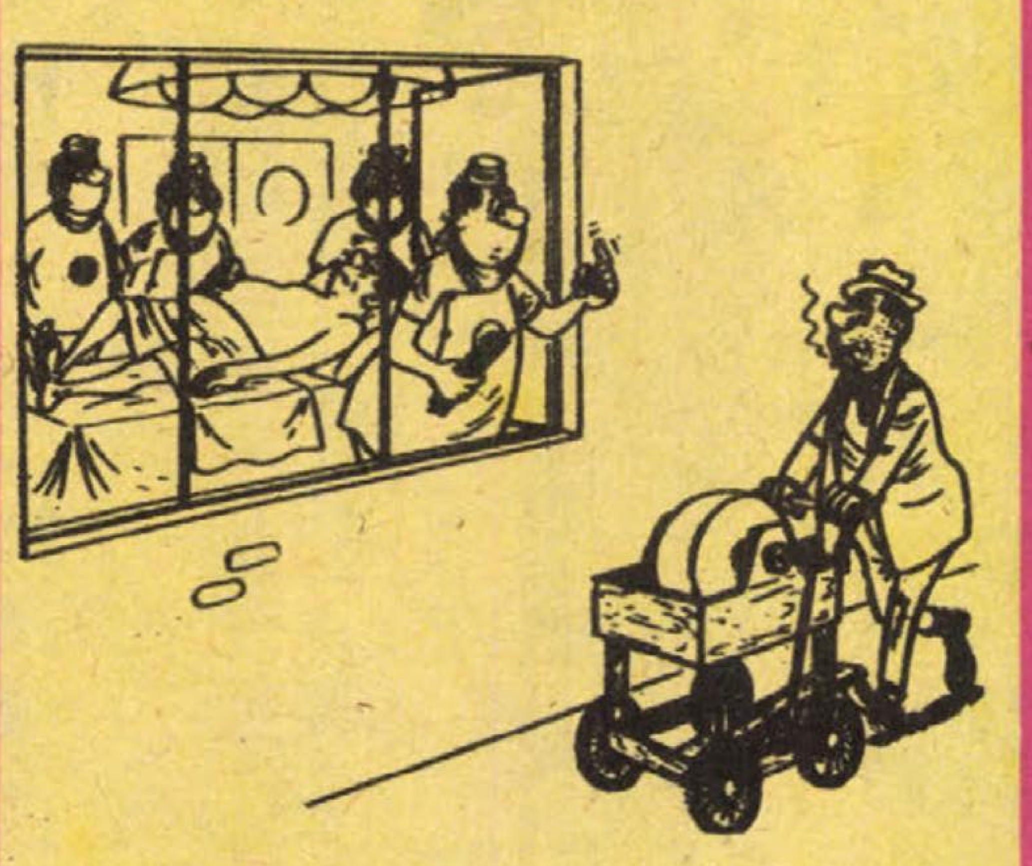
– Uj artézi kútra nem futotta, de a régi gémeskutunkat modernizáltuk...

IMPORT HUMOR

– Ejnye már, anyu, mit lábatlankodsz itt?!

ALKALMI MUNKA

MENTŐ-SZOLGÁLAT

(Rajzok belga, bolgár, francia és szovjet lapokból)

MADÁR ZENEBARÁT

MINDENRE VAN MEGOLDÁS

Ahányszor csak találkozom az én Hudák Jakab barátommal, mindig van valami megírni való róla! Ezúttal is, betévedek egy elegáns, pesti szálloda halljába, s kit látok ottan ülni egy pohár konyak mellett, mint őt.

— Hudák! — mondom neki — már azt hittem, nem is téged látlak! Gondosan öltözve, frissen borotválva, egy hotel bőrgarnitúrájába süllyedve. Attasé lettél, vagy idegenvezető?

— Foglalj helyet — mondja Hudák elegánsan — és szólítsál Horváth úrnak.

— Csak a lényeget mondjad — mondom neki —, mert kevés időm van! Már megint mit találtál ki azzal a zseniális, pihent agyaddal?

— Az élet királya vagyok — mondja Hudák szerényen. — Már ami a nőügyeket illeti. Én, aki egy társbérleti lyukban lakom a feleségemmel, most hetente változtatom a barátnőimet és még válogatós is vagyok hozzá. Mióta Horváthnak hívnak.

— Még semmit sem értek — mondom. — Mint Hudák közismerten ügyefogyott voltál, s mint Horváth az élet királya? Jelzem, a Horváth név még semmitmondóbb, mint a Hudák. Még hogyha Habsburg, vagy Hindenburg lennél.

— Nekem pont egy semmitmondó név kellett — mondja Hudák Horváth. — Egy mennél hétköznapibb, mennél gyakoribb név. Érdekel, hogy miért?

— Azért ülök itt, de nem reggelig — mondom. — A lényegre, Horváthkám!

— Muszáj egy általános megállapítással élnem — mondja Hudák —, hogy megértsed. Ismeretes, hogy manapság milyen nehéz egy nős embernek kalandot keresni, s főképpen meg is valósítani azt. Ismeretesek a nehéz lakásviszonyok, s a hotelokban uralkodó szigorú erkölcsi szabályok.

— Ismeretesek — mondom. — Továbbá?

— Továbbá társadalmi életünk számos átalakuláson ment keresztül, emellett azonban elég keveset változott a férfiak természete.

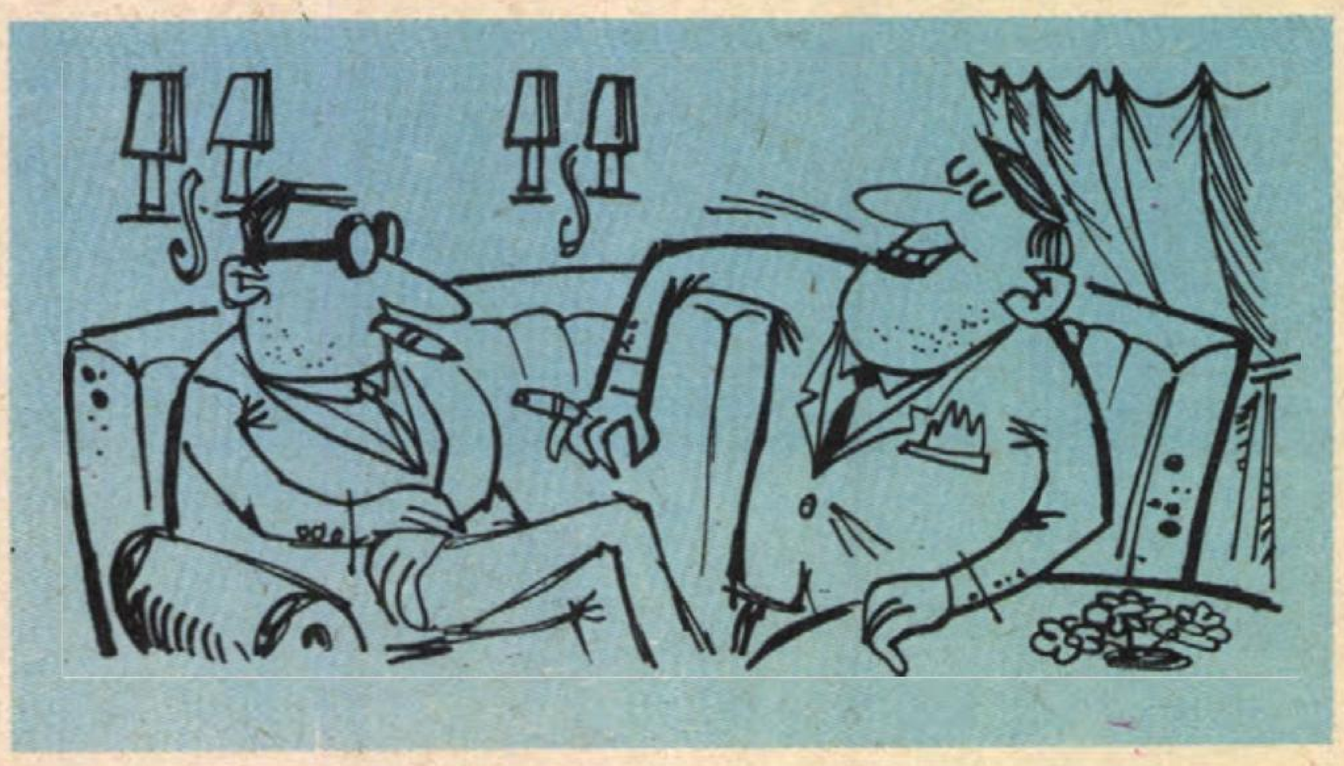
— Ne magyarázkodj annyit a lelkivilágodról — mondom Hudáknak —, értelek anélkül is. Azt mondd, mit tettél ennek megfelelően?

— Elgondolkodtam. Abból indultam ki — mondja Hudák —, hogyha egy nővel, mondjuk egy szállodai szobában találkozni szeretnék, az a nő — a szabályoknak megfelelően — csak a feleségem lehetne. Vagy egy olyan nő, aki történetesen pont egy másik Hudák Jakabnak lenne a felesége. Mivelhogy a szálloda-portákon, a szobafoglalásnál nem egyeztetik pontról pontra a személyi igazolványokat, legfeljebb belepillantanak, ellenőrzik, hogy Hudák Jakab és Hudák Jakabné, a többit a vendég maga tölti ki a bejelentőlapon. De vajon hány Hudák Jakab élhet az egész országban? Tíz? Öt? Vagy még annyi sem?

— És ha tíz is — mondom —, milyen nő lehet, aki egy Hudák Jakabhoz ment feleségül?

— Nem reagálok a megjegyzésedre — mondja Hudák —, de magam is abból indultam ki: mennél közönségesebb nevem lenne, például Horváth, vagy Hegedűs, annál több Horváthnéval és Hegedűsnével hozhatna össze a sorsom. Hátha még keresném is velük az ismeretséget!

— Hudák — mondom neki —, én most megkínállak téged a legnagyobb szivarommal, te tudod, hogy ez nálam a legnagyobb kitüntetés. És most folytasd.

— Ergó — nyúl Hudák a szivar után —, az első teendőm az volt, hogy Horváthra magyarosítottam a nevem, s miután a második keresztnevem István, az új személyimbe így írattam be Horváth J. István. Ezen módon kiküszöböltem nevemből a szintén elég ritka Jakab nevet is, mert a J. így lehetett János, Jenő, vagy Józsi akár. Mind ezek után pedig feladtam az újságok levelezési rovatába egy apróhirdetést, mely így szólt: „MEGISMERKEDNÉK Horváth János, Jenő, Jakab, Józsi és Istvánnékkal. Fényképes választ »diszkréció« jeligére."

— Hudák Józsi Jenő — mondom ünnepélyesen —, neked, te nagy gondolkodó, én most még tüzet is adok!

— Az volt a pszichológiám — mondja Hudák pöfékelve —, hogy egy ilyen hirdetésre: „diszkréció", úgysem a talpig hű erkölcsű Horváthnék figyelnek majd fel, s így már szelektáltam is a megfelelő Horváthnékban. Érdekelnek a részletek is?

— Kivételesen még érdekelnének is — mondom —, de úgy látom, hogy ezúttal neked jár le az időd. A portáról ugyanis integetnek feléd. Bizonyára a mai Horváthnéd jött meg, hát csak menjél, és én majd bámullak.

Amikor egy perc múlva magam is felkerekedtem, s távoztam a szállodából, a forgóajtón kilépve felfigyeltem egy kis csoportosulásra. A gyűrű közepén Hudák Jakabot verte egy goromba nő az esernyőjével. Hudák, meglátva engem, kétségbeesetten nézett rám, s így szólt:

— Engedd meg, hogy bemutassam a feleségemet.

— Horváth Jakabné — mondta két ütés között az asszony. Hudák pedig szomorúan odasúgta:

— Az eredeti.

Somogyi Pál

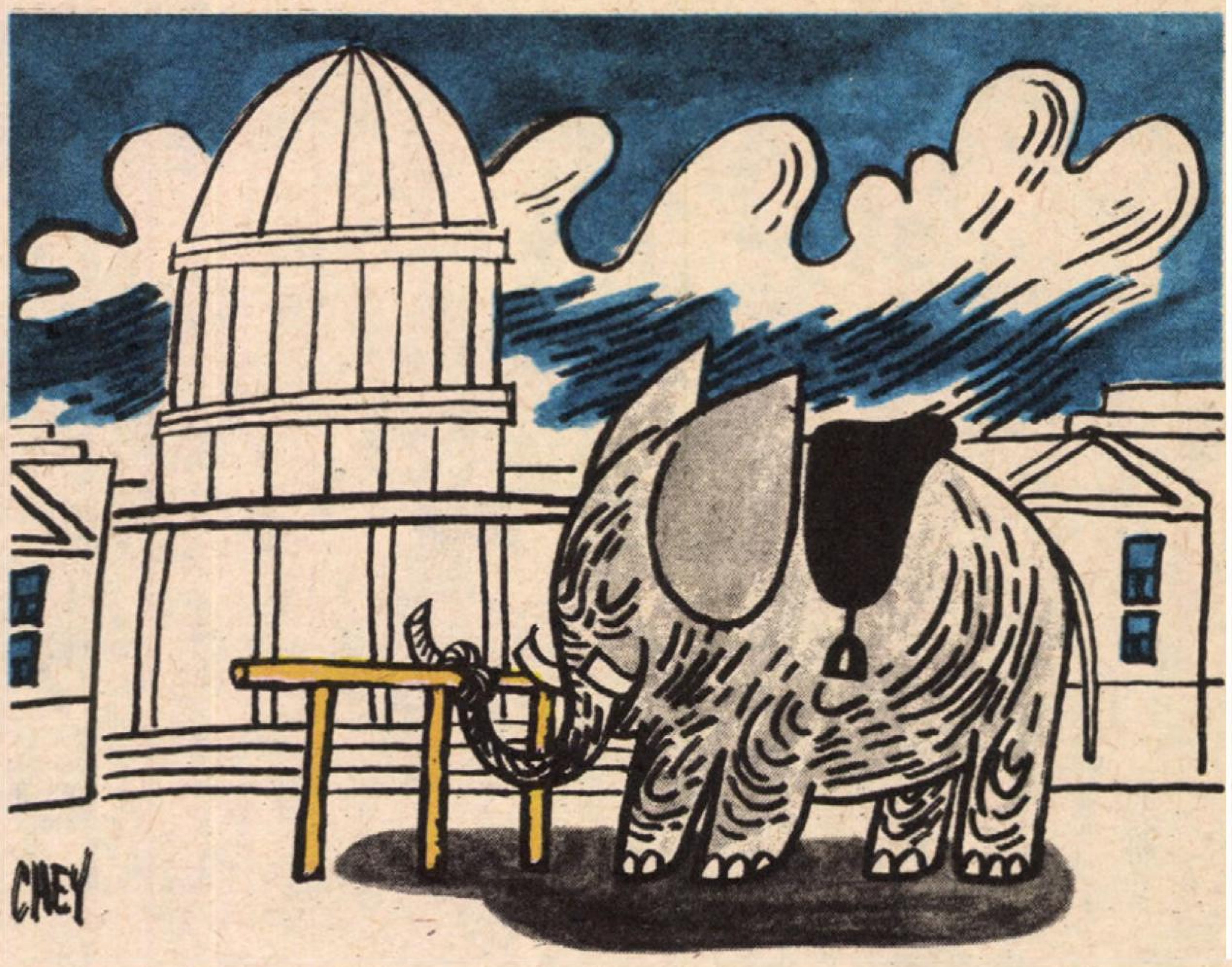
EGY PESTI TALPONÁLLÓBAN

Várnai György rajza

– Rémes, hogy azok a nyugati fiatalok mennyi kábítószert szednek!

BEKÖLTÖZÖTT AZ ÚJ LAKÓ

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

RÉBUSZ

Az 55. sz. rejtvényünk megfejtése:

Tisztítótűz

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Ujvári Béláné, Pápa, Jókai u. 39.
Pászti Tiborné, Budapest XIII., Kresz Géza u. 34.
Dobosy István, Erdőkertes, Iskola.

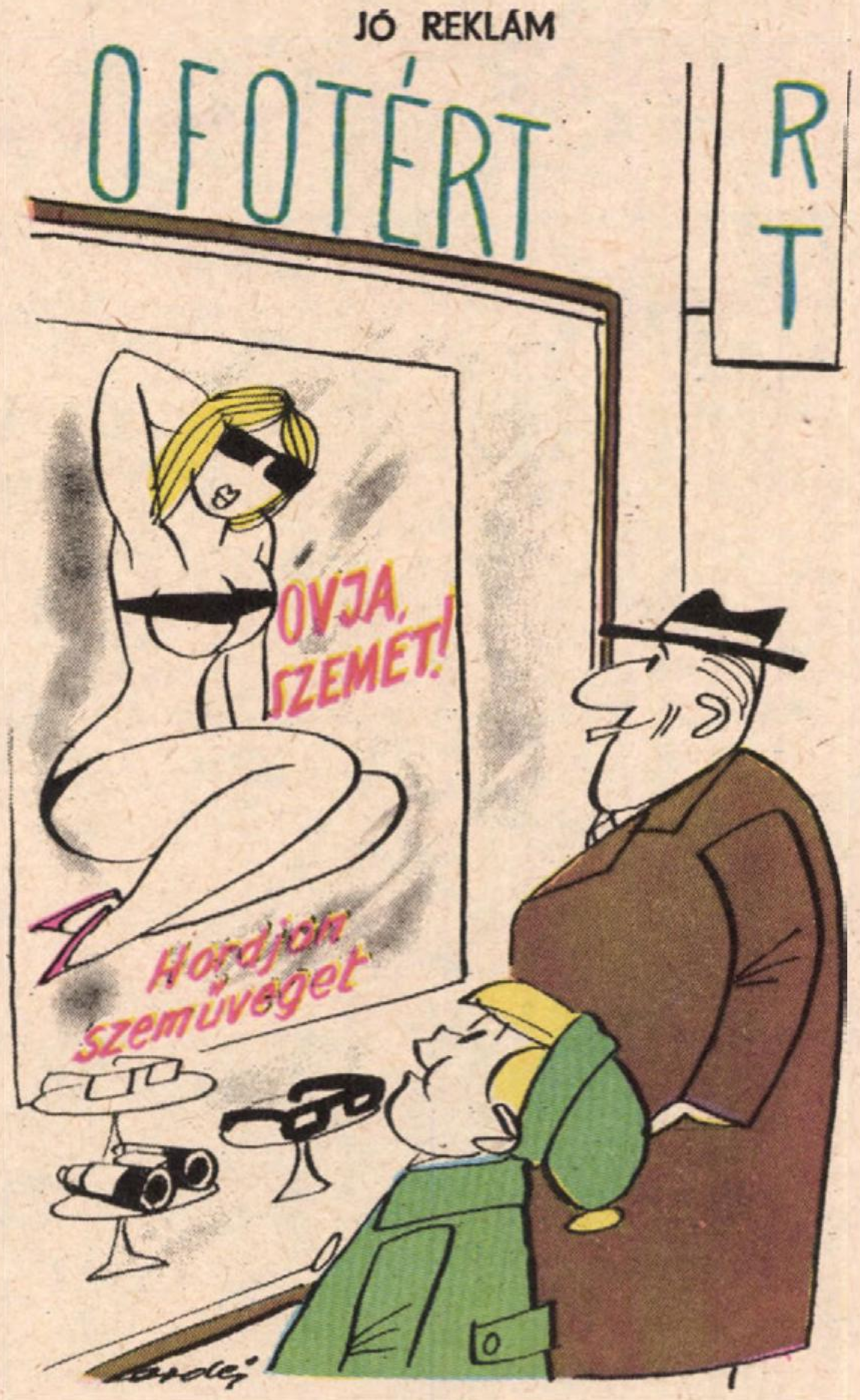
57. REJTVÉNYÜNK

–L
DDDDD

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb 1969. február 7-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

JÓ REKLÁM

KIS VERSEK

ADALÉK A CSÉSZEALJ-VITÁHOZ

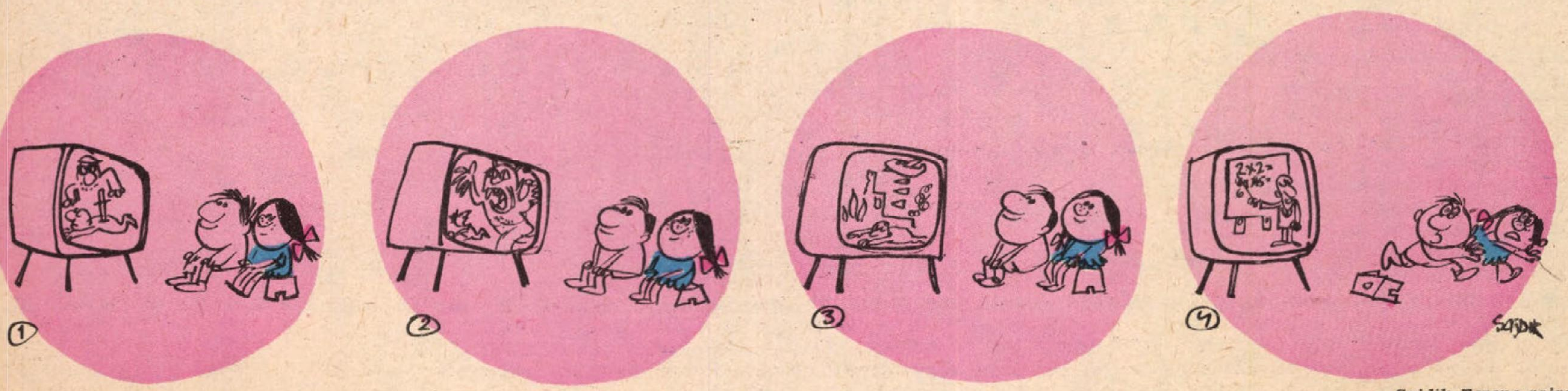
Nekem ne mondja senki: nincsenek
repülő csészealjak,
ám kik indítják, azok mind magyar
s nem idegen hatalmak.
Tegnap este is holdas volt az est,
s mosogattam szelíden,
zutty! eltört egy tál – és máris repült
egy csészealj nagy ívben.
A bázis, honnan indult, földi volt,
röptette hű nejecském,
s hová csapódott, szeizmográfként
észlelte ott fejecském.

DÉL-AMERIKAI HELYZETKÉP

Úgy csinálják, mint a puncsot,
ott a katonai puccsot,
jön egy ezredes, egy bátor,
s már ő mától a diktátor,
ám, ha akad másik, bátrabb,
ki kezébe majd a szálak
biztosan összefutnak,
akkor fuccs a régi puccsnak!

Donkó László

BUKSI MEGIJED

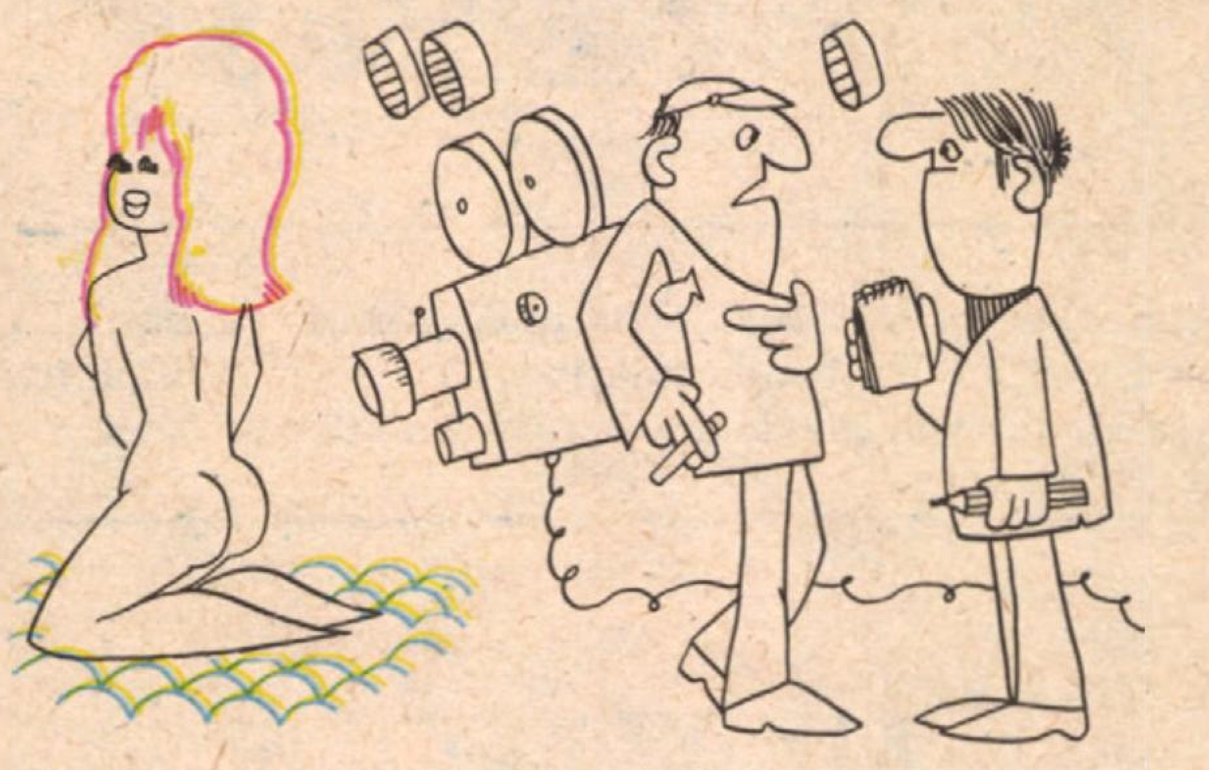
Sajdik Ferenc rajza

A SPORTOLÓ FELESÉGE

– Tudod, a férjem azt mondta: Nem az eredmény, hanem a részvétel a fontos!

ŐSZINTE NYILATKOZAT

– Ebben a filmben a művésznő új oldaláról mutatkozik be.

HALLOTTUNK EGY VICCET

Londonban egy hotel éttermében egy gentleman odalép az egyik vendéghez:

— Ön Palmerston kereskedelmi utazó?

— Igen.

— Járt ön 1957 augusztusában Sidneyben?

— Rögtön megmondom.

Palmerston előveszi noteszát, fellapozza, aztán kijelenti:

— Igen. 1957 augusztusában valóban Sidneyben voltam.

— Megismerkedett ön ott egy Maud Benston nevű hölggyel?

Palmerston újból megnézi a noteszát.

— Igen, valóban megismerkedtem.

— Viszonya volt vele?

— Rögtön megmondom — válaszolja a kereskedelmi utazó. Újból belenéz a noteszába. Aztán kijelenti:

— Igen, viszonyom volt vele.

— Nos — csap le rá az idegen —, ez a hölgy az én feleségem. Értesültem az önök viszonyáról s mondhatom, hogy ez rendkívül kellemetlenül érintett engem.

— Bocsánat. Egy pillanat türelmet kérek. — Palmerston újból belenéz a noteszába, aztán megjegyzi:

— Higgye el, uram, engem is . . .

„C-FILM" NÉVEN FOGAMZÁSGÁTLÓ KERÜLT FORGALOMBA

– Melyik lehet az?

AZ ELSŐ FELLÉPÉS

– Úgy látszik, nagyon melege van szegénynek . . .

NŐI DOLGOK

Már meglódult a villamosunk, amikor egy középkorú nő, aki eddig közönyösen bámult ki az ablakon, hirtelen felugrott a helyéről, sebbel-lobbal a peronon termett, odanyomakodott a rácshoz, integetni és kiabálni kezdett:

— János! János!

Tengernép a járdán, egy férfi megtorpan, tétován néz körül, a hang forrását keresi, nem leli, ballag tovább. Pedig a nőnek valami rendkívül fontos közlendője lehet, mert most már derékig hajol át a rácson, életveszélyesen lóg ki az űrbe, hadonászik, sikít:

— János! János!

No, végre! Az iménti férfi most már ide néz, észreveszi, felismeri a nőt, kalapot emel.

A peronos hölgy rámosolyog, ujjbillegtetéssel szívélyes, baráti üdvözletét küldi, aztán behúzza a fejét, megtapogatja sajgó derekát, kimerülten botorkál vissza a kocsiba és aléltan hanyatlik le az ülésre.

VEGYES

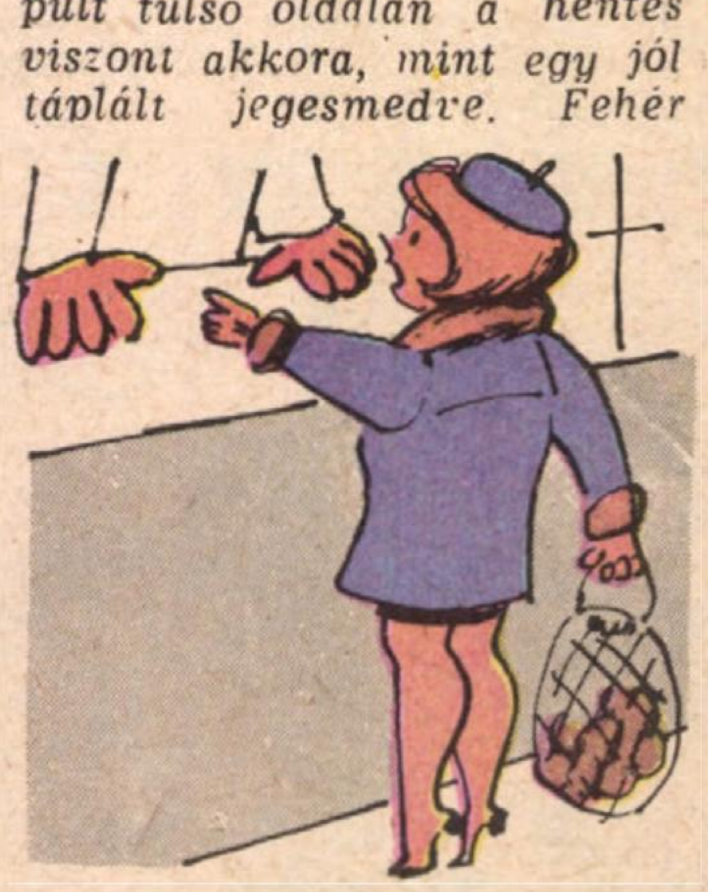
SZIMPÁTIA-VIZSGÁLAT

Üzemi pszichológusok egy női brigád minden tagjától megkérdezték, hogy vezetőik és munkatársaik közül kiket tartanak rokonszenvesnek és kiket nem? A felmérés nyomán áthelyezéseket foganatosítottak. Ezek eredményeként megjavult a légkör, gyorsan emelkedett a munkateljesítmény.

Nem akarok ünneprontó lenni, de valamelyest tájékozott vagyok annak a szimpátiának a tartósságáról, amit az egy helyen dolgozó nők egymással szemben éreznek. Ezért meggyőződéssel állítom, hogy ha pár hónap múltán ugyanitt megismételnék a rokonszenv-felmérést, újabb áthelyezésekre lenne szükség, és így tovább, és így tovább, az idők végezetéig.

PÁRBAJ

A fiatalasszony pici, ágaskodnia kell, hogy fellásson a vastálakra. Vele szemben, a pult túlsó oldalán a hentes viszont akkora, mint egy jól táplált jegesmedve. Fehér köpenyében tényleg jegesmedvéhez hasonlít, a nagy darab oldalast is olyan bánatoslazán tartja a kezében, mint a halat a mackó.

A magasság- és súlykülönbözet ellenére a párbaj korántsem egyenlőtlen. Sőt! Az asszonyka harcias, a hangja szirénasüvítés, a hentes pedig inkább filozofikus, békés lélek, ismerem már évek óta.

— Ez nekem nem kell! — támad elszántan a fiatalasszony. — Külön kértem, hogy ne zsírosat, hanem húsosat adjon! Nem szalonnára van szükségem, hanem oldalasra! Másikat mutasson!

Büszkén körülnéz a sorbanállók között, hogy meggyőződjön bátor fellépésének hatásáról.

Óh, hiúság, asszony a neved! Mert ez a körültekintés, ez az öt másodperc döntötte el a párbaj kimenetelét.

A hentes ugyanis közben rodolfói ügyességgel fordította meg és hajtotta kette az oldalast. Most már a húsos része van kívül és a formája sem emlékeztet az iméntire.

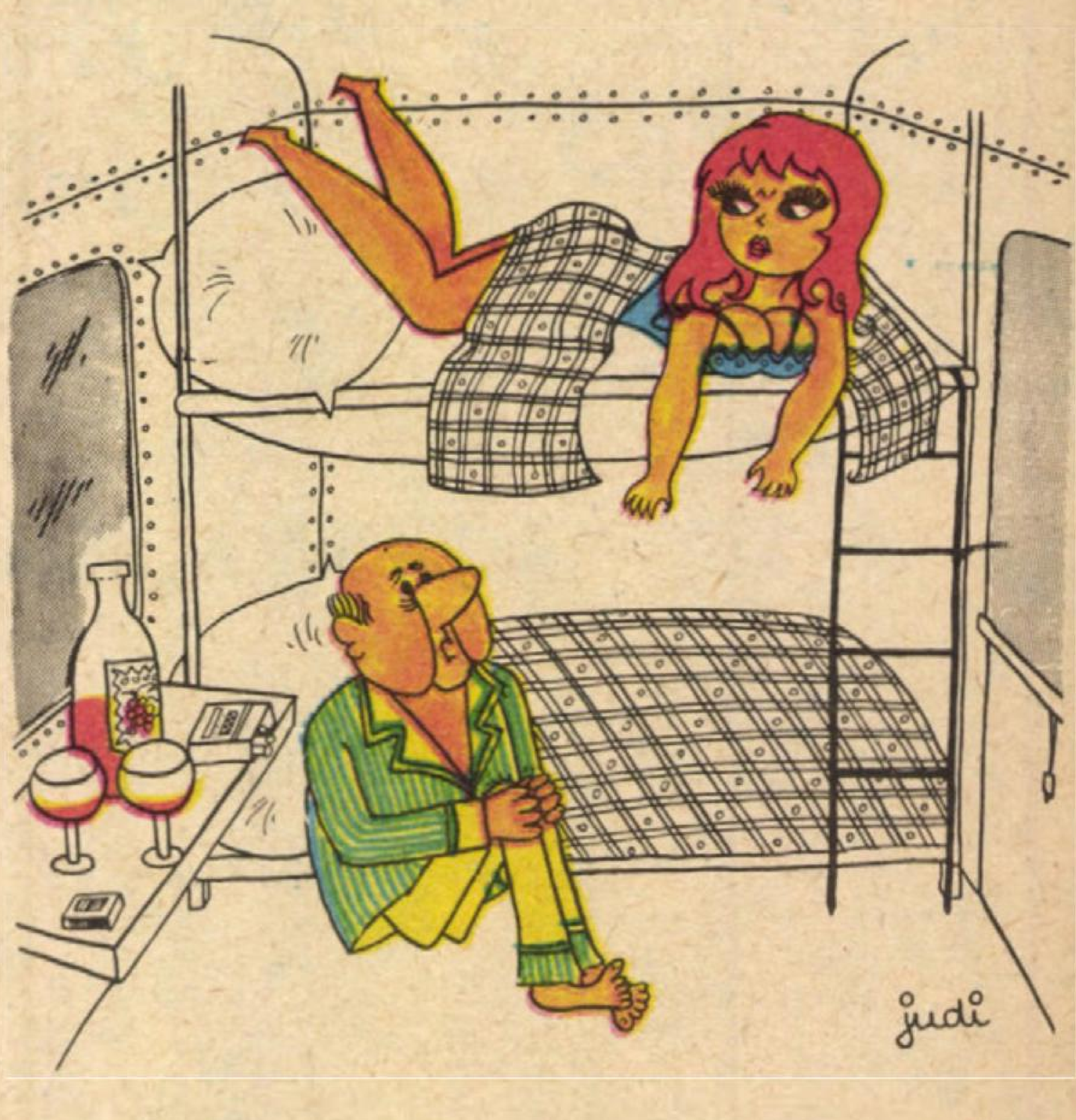
A fiatalasszony, learatván az elismerő pillantásokat, most ismét ellenfelére tekint, elégedetten szemléli az oldalast.

— Na, ugye! — mondja diadalmasan, aztán fizet és távozik.

Még csak nem is tudja, hogy parád-riposzttal kapott ki!

(kürti)

NÁSZUTON

– Értsd meg, szívecském, nekem tériszonyom van!

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69. 2155/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre